

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/1395 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2016. augusztus 18.)**

a Kínai Népköztársaságból származó és a Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., a Buildyet Shoes Mfg., a DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, a Dongguan Stella Footwear Co Ltd, a Dongguan Taiway Sports Goods Limited, a Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., a Jianle Footwear Industrial, a Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, a Synfort Shoes Co. Ltd., a Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., a Wei Hao Shoe Co. Ltd., a Wei Hua Shoe Co. Ltd., a Win Profile Industries Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint az Európai Unió Bírósága által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (a továbbiakban: EUMSZ) és különösen annak 266. cikkére,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 tanácsi rendeletre (a továbbiakban: alaprendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikkére és 14. cikkére,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

- (1) 2006. március 23-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik (a továbbiakban: lábbelik) behozatalára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről szóló 553/2006/EK rendeletet (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ⁽²⁾.
- (2) Az 1472/2006/EK rendelettel ⁽³⁾ (a továbbiakban: az 1472/2006/EK tanácsi rendelet vagy a vitatott rendelet) a Tanács két éves időtartamra 9,7 %-tól 16,5 %-ig terjedő végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára.
- (3) A Tanács a 388/2008/EK rendelettel ⁽⁴⁾ kiterjesztette a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára bevezetett végleges dömpingellenes intézkedéseket a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül – behozatalra.
- (4) A 2008. október 3-án indított hatályvesztési felülvizsgálatot ⁽⁵⁾ követően a Tanács az 1294/2009/EU rendelettel ⁽⁶⁾ (a továbbiakban: az 1294/2009/EU rendelet) meghosszabbította a dömpingellenes intézkedések hatályát 15 hónappal, vagyis 2011. március 31-ig, amely napon tehát az intézkedések hatályukat veszítették.
- (5) A Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd és a Risen Footwear (HK/Hongkong) Co Ltd, valamint a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (a továbbiakban: a kérelmezők) az Elsőfokú Bíróság (jelenleg: Törvényszék) előtt megtámadták a vitatott rendeletet. A T-401/06. sz., Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ügyben 2010. március 4-én (EBHT 2010., II-671. o.) és a T-407/06. és T-408/06. sz., Zhejiang Aokang Shoes és Wenzhou Taima Shoes kontra Tanács egyesített ügyekben 2010. március 4-én (EBHT 2010., II-747. o.) hozott ítéleteivel a Törvényszék elutasította a kereseteket.
- (6) A kérelmezők fellebbezést nyújtottak be ezen ítéletek ellen. A C-249/10 P. sz., Brosmann és társai ügyben 2012. február 2-án, valamint a C-247/10. P. sz., Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd. ügyben 2012. november 15-én hozott ítéleteiben (a továbbiakban: a Brosmann- és Aokang-ítéletek) a Bíróság hatályon kívül helyezte az említett ítéleteket. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem volt köteles megvizsgálni a mintában nem szereplő gazdasági szereplőktől származó, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontján alapuló piaccgazdasági elbánás (MET) iránti kérelmeket (a C-249/10.P. sz. ügyben hozott ítélet 36. pontja és a C-247/10.P. sz. ügyben hozott ítélet 29. és 32. pontja).
- (7) A Bíróság ezt követően maga hozott érdemi döntést az ügyben. Kimondta, hogy: „[...] a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia a fellebbezőknek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja alapján benyújtott, a vitatott rendeletben előírt dömpingellenes eljárás keretében a MET megszerzése iránti indokolt kérelmeit. Ezt követően meg kell állapítani, nem zárható ki az, hogy ez a vizsgálat a fellebbezők tekintetében a vitatott rendelet 1. cikkének (3) bekezdése

értelmében velük szemben alkalmazandó 16,5 %-ostól eltérő végleges dömpingellenes vám kivetéséhez vezetett volna. E rendelkezésből ugyanis az derül ki, hogy csak egy, a mintában szereplő kínai gazdasági szereplővel szemben vetettek ki 9,7 %-os végleges vámot, aki megkapta a MET-et. Márpedig, amint az a jelen ítélet 38. pontjából következik, ha a Bizottság azt állapította volna meg, hogy piacgazdasági feltételek állnak fenn a fellebbezők tekintetében is, amennyiben egyéni dömpingkülönbözet kiszámítása nem lett volna lehetséges, velük szemben is ugyanezen vámot kellett volna alkalmazni” (a C-249/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 42. pontja és a C-247/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 36. pontja).

- (8) Mindezek alapján a Bíróság megsemmisítette a vitatott rendeletet az érintett kérelmezőket érintő részében.
- (9) 2013 októberében a Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában ⁽⁷⁾ közzétett értesítés útján bejelentette, hogy úgy határozott, hogy a jogellenesség bekövetkezének pontjától folytatja a dömpingellenes eljárást, és megvizsgálja, hogy a kérelmezők tekintetében 2004. április 1. és 2005. március 31. között piacgazdasági feltételek érvényesültek-e, valamint felkérte az érdekelt feleket, hogy jelentkezzenek a Bizottságnál.
- (10) A Tanács 2014 márciusában a 2014/149/EU tanácsi végrehajtási határozattal ⁽⁸⁾ elutasította a Kínai Népköztársaságból származó és a Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd, a Risen Footwear (HK/Hongkong) Co Ltd és a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelikre vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló tanácsi végrehajtási rendelet elfogadására irányuló bizottsági javaslatot, és e gyártók tekintetében megszüntette az eljárást. A Tanács úgy vélte, hogy az azon exportáló gyártóktól cipőt vásárló importőrök esetében, akik részére az illetékes nemzeti vámhatóságok a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/1992/EGK rendelet (a továbbiakban: a Közösségi Vámkódex) ⁽⁹⁾ 236. cikke alapján visszatértették az érintett váموkat, jogos elvárás keletkezett a vitatott rendelet 1. cikkének (4) bekezdése alapján, amely előírta a Közösségi Vámkódex rendelkezéseinek és különösen a 221. cikkének alkalmazását a váموk beszedésére vonatkozóan.
- (11) Az érintett termék három importőre, a C&J Clark International Ltd. (a továbbiakban: Clark) és a Puma SE (a továbbiakban: Puma), valamint a Timberland Europe B.V. (a továbbiakban: Timberland) (a továbbiakban: érintett importőrök) az (5)–(7) preambulumbekkezdésben említett joggyakorlatra hivatkozva megtámadták az egyes lábbelik Kínából és Vietnamból történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket nemzeti bíróságaik előtt, amelyek az ügyeket előzetes döntéshozatalra az Európai Bíróság elé terjesztették.
- (12) A C-659/13. sz. C & J Clark International Limited és a C-34/14. sz. Puma SE egyesített ügyekben a Bíróság érvénytelennek nyilvánította az 1472/2006/EK és az 1294/2009/EU tanácsi rendeletet, amennyiben az Európai Bizottság az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában és 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott követelmények ellenére nem vizsgálta meg a mintába fel nem vett kínai és vietnami exportáló gyártók által benyújtott piacgazdasági elbánás (MET) és egyéni elbánás (IT) iránti kérelmeket (a továbbiakban: az ítéletek).
- (13) A C-571/14. sz., Timberland Europe B.V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond ügyben a Bíróság 2016. április 11-én úgy határozott, hogy az ügyet – a kérdést előterjesztő nemzeti bíróság kérésére – törli a nyilvántartásból.
- (14) Az EUMSZ 266. cikke előírja, hogy az intézmények kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Az intézmények igazgatási – így a dömpingellenes – eljárásokkal összefüggésben elfogadott aktusainak megsemmisítése esetén a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséből adódik, hogy a megsemmisített aktust új, a Bíróság által megállapított jogellenességet megszüntető aktussal kell felváltani ⁽¹¹⁾.
- (15) A Bíróság ítélezési gyakorlata szerint a megsemmisített aktus felváltására irányuló eljárás folytatható attól a ponttól, amikor a jogellenesség bekövetkezett ⁽¹²⁾. Ez elsősorban azt jelenti, hogy abban az esetben, amikor igazgatási eljárást lezáró aktust semmisítenek meg, akkor e megsemmisítés nem feltétlenül érinti az előkészítő lépéseket, mint amilyen például a dömpingellenes eljárás megindítása. Amennyiben olyan rendeletet semmisítenek meg, amely végleges dömpingellenes intézkedések bevezetését írta elő, akkor az azzal jár, hogy a megsemmisítést követően a dömpingellenes eljárás – hacsak a jogellenesség nem a megindítási szakaszban következett be – továbbra is folyamatban van, mivel az eljárást lezáró aktus immár nem része az Unió jogrendjének ⁽¹³⁾.

- (16) Eltekintve attól a tényről, hogy az intézmények nem vizsgálták meg a mintába fel nem vett kínai és vietnami exportáló gyártók által benyújtott, piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeket, az 1472/2006/EK és az 1294/2009/EU tanácsi rendeletben foglalt minden egyéb ténymegállapítás érvényben marad.
- (17) A jelenlegi ügyben a jogellenesség a megindítás után következett be. A Bizottság emiatt úgy határozott, hogy a jelenlegi, az ítéleteket követően még mindig folyamatban lévő dömpingellenes eljárást a jogellenesség bekövetkezésének pontjától folytatja, és megvizsgálja, hogy piacgazdasági feltételek érvényesültek-e az érintett exportáló gyártók tekintetében 2004. április 1. és 2005. március 31. között, amely időszak az (1) és (2) preambulumbekzdésben említett végleges vámok kivetéséhez vezető vizsgálatban a vizsgálati időszak volt (a továbbiakban: az eredeti vizsgálat). A Bizottság adott esetben azt is megvizsgálta, hogy a 765/2012/EU rendelet⁽¹⁴⁾ hatálybalépése előtti formájában az alaprendelet (a továbbiakban: a módosítás előtti alaprendelet)⁽¹⁵⁾ 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban, az érintett exportáló gyártók egyéni elbánásra jogosultak-e.
- (18) Első lépésként a Clark és a Puma Kínai Népköztársaságból származó behozatalai esetében a Bizottság megvizsgálta valamennyi, az érintett exportáló gyártók által benyújtott, piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet, azon exportáló gyártók esetében, akik az eredeti vizsgálatban ilyen kérelmet benyújtottak.
- (19) A Timberland Kínai Népköztársaságból származó behozatalai tekintetében a C-571/14. sz. ügyben két beszállítót azonosítottak. E beszállítók egyike a Zhongshan Pou Yuen szerepelt az eredeti vizsgálat mintájában, ezért e beszállító tekintetében nem történt jogsértés az eredeti vizsgálatban. A második beszállító a General Shoes Limited helytelenül kínai beszállítóként volt feltüntetve, miközben a vállalat székhelye Vietnámban volt. Az alábbi (150) preambulumbekzdésben említettek szerint ezt az Európai Sportszergyártók Szövetsége (FESI) vitatta, amely azt állította, hogy a General Shoes Ltd. valójában kínai beszállító volt.
- (20) A Puma, a Clark és a Timberland Vietnámból származó behozatalai esetében a Bizottság jelenleg is vizsgálta valamennyi, az érintett exportáló gyártók által benyújtott, piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet, azon exportáló gyártók esetében, akik az eredeti vizsgálatban ilyen kérelmet benyújtottak. Ez a vizsgálat jelenleg is folyamatban van.

B. AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ÁLTAL A KÍNÁBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATALOKRA VONATKOZÓ C-659/13. ÉS C-34/14. SZ. EGYESÍTETT ÜGYEKBE HOZOTT ÍTÉLETEK VÉGREHAJTÁSA

- (21) A Bizottságnak lehetősége van arra, hogy a vitatott rendeletnek csak azon aspektusait helyesbítse, amelyek a szóban forgó rendelet megsemmisítéséhez vezettek, és változatlanul hagyja az értékelésnek az ítélet által nem érintett részeit⁽¹⁶⁾.
- (22) Ez a rendelet a vitatott rendelet azon aspektusainak helyesbítésére irányul, amelyekről megállapítást nyert, hogy nem állnak összhangban az alaprendelettel, és ezáltal egyes kínai exportáló gyártók tekintetében történő érvénytelenítés kinyilvánításához vezettek.
- (23) A vitatott rendelet összes többi megállapítása, amelyeket a Bíróság nem nyilvánított érvénytelennek, továbbra is érvényes marad és ezennel beillesztésre kerül ezen rendeletbe.
- (24) Az alábbi preambulumbekzdések ezért az ítéletek teljesítéséhez szükséges új értékelésre korlátozódnak.
- (25) A Bizottság megvizsgálta, hogy a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás vonatkozott-e a Clark és a Puma kínai exportáló gyártóira, akik piacgazdasági elbánás és/vagy egyéni elbánás iránti kérelmeket nyújtottak be a szóban forgó vizsgálatban a 2004. április 1-től 2005. március 31-ig tartó időszakban. E meghatározás célja, hogy meggyőződjünk arról, milyen mértékben jogosult a két érintett importőr a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet benyújtó kínai beszállítóik kivételére fizetett dömpingellenes vám tekintetében fizetett dömpingellenes vám visszafizetésének átvételére.
- (26) Amennyiben az elemzésből kitűnik, hogy piacgazdasági elbánásban részesült az a kínai exportáló gyártó, akinek exportja a két érintett importőr valamelyike által fizetett dömpingellenes vám hatálya alá tartozott, úgy a vám visszafizetése a megfizetett vám, nevezetesen 16,5 % és a mintában szereplő egyetlen, piacgazdasági elbánásban részesült exportáló vállalatra, vagyis a *Golden Stepre* kivetett vám, nevezetesen 9,7 % közötti különbségnek megfelelő összegre korlátozódná.

- (27) Amennyiben az elemzésből az derül ki, hogy annak a kínai exportáló gyártónak kell egyéni bánásmódot megadni, akitől a piactudományi elbánást megtagadták, de akinek az exportja a két érintett importőr valamelyike által fizetett dömpingellenes vám hatálya alá tartozott, úgy az érintett exportáló gyártó számára egyéni vámtételt kellett volna meghatározni, és a vám visszafizetését a befizetett vám és az érintett exportáló gyártó számára kiszámított egyéni vámtétel közötti különbözetre kellett volna korlátozni, ha van ilyen.
- (28) Amennyiben azonban az ilyen piactudományi elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek elemzéséből az derül ki, hogy mindkét kérelmet el kell utasítani, úgy a dömpingellenes vámok visszafizetését nem lehet elrendelni.
- (29) A (12) preambulumbekkezdésben foglaltak alapján a Bíróság megsemmisítette a vitatott rendeletet és az 1294/2009/EU rendeletet tizenhárom kínai exportáló gyártótól, konkrétan a Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., a Buildyet Shoes Mfg., a DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, a Dongguan Stella Footwear Co Ltd, a Dongguan Taiway Sports Goods Limited, a Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., a Jianle Footwear Industrial, a Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, a Synfort Shoes Co. Ltd., a Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., a Wei Hao Shoe Co. Ltd., a Wei Hua Shoe Co. Ltd. és a Win Profile Industries Ltd. vállalatoktól (a továbbiakban: érintett exportáló gyártók) származó egyes, a Clark és a Puma importált lábbelik Unióbá történő behozatala tekintetében, amennyiben a Bizottság nem vizsgálta meg a – többek között – kínai exportáló gyártók által benyújtott piactudományi elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeket.
- (30) Első lépésként a Bizottság ezért megvizsgálta e tizenhárom exportáló gyártó piactudományi elbánásra és egyéni elbánásra vonatkozó kérelmét a kivitelekre vonatkozó vámtétel meghatározása érdekében. Az értékelés során bebizonyosodott, hogy a benyújtott információk nem elégségesek annak bizonyítására, hogy az érintett exportáló gyártók piactudományi feltételek alapján működtek vagy egyéni elbánásra jogosultak (a részletes magyarázatot lásd a (32) és az azt követő preambulumbekkezdésekben).

1. A piactudományi elbánás iránti kérelmek vizsgálata

- (31) Hangsúlyozni kell, hogy a bizonyítási teher az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piactudományi elbánást kérelmezni kívánó gyártóra hárul. Ezzel összefüggésben a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése előírja, hogy az e gyártó által benyújtott kérelemnek elegendő, az említett rendelkezésben meghatározott bizonyítékkal kell szolgálnia arról, hogy a gyártó piactudományi feltételek alapján működik. Ennek megfelelően nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg a szóban forgó státusz megadásához előírt feltételeknek. Az uniós intézményeknek ellenben mérlegelniük kell azt, hogy az érintett gyártó által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak igazolására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése által a piactudományi elbánás megadása tekintetében előírt kritériumok teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ezt a mérlegelést valamely nyilvánvaló hiba nem érvényteleníti-e (a C-249/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 32. pontja és a C-247/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 24. pontja).
- (32) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározottak szerint az e cikkben felsorolt mind az öt kritériumnak teljesülnie kell ahhoz, hogy egy exportáló gyártó piactudományi elbánásban részesülhessen. Ennélfogva a Bizottság úgy vélte, hogy legalább egy kritériumnak való meg nem felelés elegendő volt a piactudományi elbánás iránti kérelem elutasításához.
- (33) Az érintett exportáló gyártók egyike sem tudta bizonyítani, hogy megfelelt volna az 1. (a vállalkozás döntései) és a 3. kritériumnak (eszközök és áthozott torzulások). Konkrétabban, ami az 1. kritériumot illeti, az érintett exportáló gyártók nem szolgáltattak lényegi és teljes körű információt (többek között pl. a vállalati struktúrára és tőkére, a belföldi értékesítésre és az alkalmazottak javadalmazására vonatkozó bizonyítékok) annak igazolása érdekében, hogy vállalkozásuk döntései jelentős állami beavatkozás nélkül a piaci fejlemények figyelembevételével születtek. A 3. kritériumot illetően az érintett exportáló gyártók sem szolgáltattak lényegi és teljes körű információt (pl. a vállalat tulajdonában lévő eszközökre és a földhasználati jogra vonatkozó bizonyítékok) annak igazolása érdekében, hogy nem maradtak fenn torzulások a nem piactudományi rendszerekből.
- (34) Ezenfelül, ami a 2. kritériumot (könyvelés) illeti, négy vállalat (az A, az I, a K és az M vállalat) nem felelt meg ennek a kritériumnak, mivel nem nyújtott be átlátható könyvelési nyilvántartást.
- (35) A fennmaradó kilenc vállalat (a B, a C, a D, az E, az F, a G, a H, a J és az L vállalat) tekintetében a 2. kritériumot (könyvelés) a (32) preambulumbekkezdésben meghatározott oknál fogva nem értékelték.

- (36) A (22) preambulumbekkezdésben meghatározott ugyanazon oknál fogva egyik érintett exportáló gyártó tekintetében sem vizsgálták a 4. (csőd és tulajdonjogok) és 5. kritériumot (árfolyam-átváltás).
- (37) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett tizenhárom kínai exportáló gyártó egyike se részesüljön piacgazdasági elbánásban, és erről megfelelően tájékoztatta az érintett exportáló gyártókat, akiket felkért észrevételeik megtételére. Az érintett tizenhárom kínai exportáló gyártó egyikétől sem érkezett észrevétel a Bizottsághoz.
- (38) Ennélfogva az érintett tizenhárom kínai exportáló gyártó egyike sem teljesítette az összes, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételt, és így mindegyiküktől megtagadják a piacgazdasági elbánást.
- (39) Emlékeztetni kell a Bíróság azon megállapítására, amely szerint amennyiben az uniós intézmények úgy találják, hogy az érintett exportáló gyártók tekintetében piacgazdasági feltételek érvényesültek, akkor e gyártókat a piacgazdasági elbánásban részesített, mintában szereplő vállalatra kivetett vámmal egyenértékű vám illette volna meg⁽¹⁷⁾.
- (40) Minthogy azonban az újrakezdet vizsgálat megállapításai alapján valamennyi érintett exportáló gyártó esetében elutasították a piacgazdasági elbánást, egyikükre sem vonatkozik a piacgazdasági elbánásban részesített, mintába felvett vállalat számára meghatározott egyéni vámtétel.

2. Az egyéni elbánás iránti kérelmek vizsgálata

- (41) A módosítás előtti alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy amennyiben ugyanazon rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, mindenféleképpen egyedi vámtételt kell megállapítani az olyan exportőr esetén, amely bizonyítani tudja, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott követelménynek megfelel.
- (42) A (31) preambulumbekkezdésben említettek szerint hangsúlyozni kell, hogy a bizonyítási teher az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdése alapján egyéni elbánást kérelmezni kívánó gyártóra hárul. Ebből a célból a 9. cikk (5) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy a benyújtott kérelmet megfelelően alá kell támasztani. Ennek megfelelően nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy az exportőr nem felel meg a szóban forgó státus megadásához előírt feltételeknek. Az uniós intézményeknek ellenben mérlegelniük kell azt, hogy az érintett exportőr által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak igazolására, hogy a módosítás előtti alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében előírt kritériumok teljesülnek az egyéni elbánás megadása tekintetében.
- (43) A módosítás előtti alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az egyéni elbánás megadása érdekében az exportőröknek megfelelően alátámasztott kérelem alapján bizonyítaniuk kell, hogy az ebben a cikkben felsorolt öt kritérium mindegyike teljesül.
- (44) A Bizottság ezért úgy vélte, hogy legalább egy kritériumnak való meg nem felelés elegendő volt a piacgazdasági elbánás iránti kérelem elutasításához.
- (45) Az öt kritérium a következő:
- teljes mértékben vagy részben külföldi tulajdonban lévő vállalat vagy vegyes vállalat esetén az exportőrök szabadon hazatelephetnek a tőkét és a nyereséget;
 - az exportárakat és exportmennyiségeket, valamint az értékesítési feltételeket szabadon határozzák meg;
 - a részvények többsége magánszemélyek tulajdonában van; Azok az állami tisztviselők, akik az igazgatótanácsban foglalnak helyet, vagy kulcsfontosságú vezetői pozíciót töltenek be, kisebbségben vannak, illetve bizonyítani kell, hogy a vállalat kellőképpen független az állami befolyástól;
 - az árfolyamok átváltása piaci árfolyamon történik; és
 - az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását olyan esetben, amikor egyedi exportőrökre eltérő vámtételeket határoznak meg.
- (46) Mind a tizenhárom, mintába felvett és piacgazdasági elbánásért folyamodó kínai exportáló gyártó egyúttal egyéni elbánást is kérelmezett arra az esetre, ha az előbbi nem adják meg számukra.

- (47) Az érintett exportáló gyártók többsége (az A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M vállalat) nem tudták bebizonyítani, a második feltétel teljesítését (az exportértékesítések és -árak szabadon történő meghatározását). Konkrétabban ez azt jelenti, hogy egyes érintett exportáló gyártók esetében (az E, G, H, J, K, L vállalat) az alapszabály a termelés korlátozását írta elő, ezért ezek a gyártók nem tudták bebizonyítani, hogy az olyan üzleti döntéseket, mint például az export mennyisége, a keresletet és kínálatot tükröző piaci jelzésekre adott válaszul hozták meg. A többiek (az A, B, M) vállalatok nem értékesítettek a belföldi piacon és nem adtak további magyarázatokat, így nem bizonyították be, hogy ez nem állami beavatkozásnak volt betudható. A többi exportáló gyártó (a C, D, I) nem nyújtott be lényegi és teljes körű dokumentációt, és ezért nem bizonyította be a második feltétel teljesülését.
- (48) Ami a harmadik feltételt illeti (Vállalat – kulcsfontosságú vezetés és részvények – megfelelően független az állami befolyástól), tíz kínai exportáló gyártó (a B, E, F, G, H, I, J, K, L, M vállalat) nem nyújtott be lényegi és teljes körű dokumentációt (főleg például arról, hogyan szerezte be a vállalat az eszközeit, kinek a tulajdonában vannak az eszközök és földhasználati jogok, stb.) és ezért nem bizonyították be az állami beavatkozás hiányát és ezért nem bizonyították be, hogy ezt a feltételt teljesítették.
- (49) Emellett az egyik exportáló gyártó (a C vállalat) nem teljesítette az első feltételt (a tőke hazatelepítése), mivel a vizsgálat az állami beavatkozásnak betudhatóan a tőke hazatelepítésére vonatkozó korlátozásokra derített fényt. Továbbá ugyanaz az exportáló gyártó (a C vállalat) nem tudta bebizonyítani az ötödik feltétel teljesítését (nincs állami beavatkozás, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását), mivel nem adtak tájékoztatást két Kínában elhelyezkedő, kapcsolódó vállalatra vonatkozóan és ezért lényeges dokumentáció hiányzott e feltétel teljesülésének bizonyításához.
- (50) Ennélfogva az érintett tizenhárom kínai exportáló gyártó egyike sem teljesítette az összes, a módosítás előtti alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésében meghatározott feltételeket, és így mindegyiküktől megtagadták az egyéni elbánást.
- (51) A Kínai Népköztársaságra alkalmazandó maradék dömpingellenes vámot ezért ennek megfelelően az 1472/2006/EK tanácsi rendelet alkalmazási időszakára kell kivetni ezekre az exportáló gyártókra. A rendelet alkalmazási időszaka eredetileg a 2006. október 7-től 2008. október 7-ig tartó időtartamot ölelte fel. A hatályvesztési felülvizsgálat megindítását követően 2009. december 30-án ezt az időszakot 2011. március 31-ig meghosszabbították. Az ítéletek által megállapított jogellenesség abban áll, hogy az uniós intézmények nem állapították meg, hogy az érintett exportáló gyártók által előállított termékekre vonatkozóan a maradékvámot, vagy egyedi vámtételt vagy pedig a piacgazdasági elbánásban részesített, mintába felvett vállalatra kivetett vámot kell-e alkalmazni.
- (52) A Bíróság által megállapított jogellenességből adódóan nincs jogalap arra, hogy az érintett exportáló gyártók által előállított termékek után egyáltalán ne kelljen dömpingellenes vámot fizetni. A Bíróság által megállapított jogellenesség jogorvoslatára szolgáló új aktusnak ezért kizárólag az alkalmazandó dömpingellenes vámtételt kell újra felmérnie, és nem kell magukat az intézkedéseket értékelnie.
- (53) Mivel megállapítást nyert, hogy az érintett exportáló gyártók esetében a vitatott rendelettel és az 1294/2009/EU rendelettel eredetileg kivetett vám mértékével azonos maradékvámot kell ismét kivetni, nem szükséges a 388/2008/EK tanácsi rendelet módosítása. A szóban forgó rendelet érvényben marad.

C. AZ ÉRDEKELT FELEK NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALT KÖVETŐEN TETT ÉSZREVÉTELEI

- (54) A fenti megállapításokat és következtetéseket az érdekelt felek tudomására hozták, akiknek megfelelő időt biztosítottak észrevételeik megtételére. Az importőröket – köztük a Pumat és a Timberland-et, a Clarkot – képviselő FESI és egy másik importőr, valamint egy exportáló gyártó, – akinek a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelme nem volt a jelenlegi végrehajtás tárgya – jelentkezett észrevételekkel.

Állítólagos szabálytalanságok az eljárás során

- (55) A FESI és egy importőr azt állította, hogy számos eljárási hiba történt a jelenlegi végrehajtás során. Ők arra a tényre mutattak rá, hogy az érintett kínai exportáló gyártók egyéni elbánás iránti kérelmeit már a Bíróság C-659/13. sz. C & J Clark International Limited és a C-34/14. sz. Puma SE egyesített ügyekben hozott ítélete előtt, azaz 2015. december 3-án, megvizsgálták és nyilvánosságra hozták, valamint a Bizottság szándékára, hogy 16,5 %-os végleges dömpingellenes vámokat vessen ki újból a lábbelik behozatalára. Ezeket az értékeléseket szerintük tehát jogalap nélkül és a Bíróság küszöbön álló ítéletét megelőzve végezték.

- (56) A Bizottság nem ért egyet a fenti megállapítással, mivel az csak a lehetséges jövőbeli ítélet végrehajtását készítette elő. Ezen előkészítés a jó közigazgatás biztosítása érdekében történt az alábbi okokból: Először is nem lehet vitatni, hogy a Bizottságnak kötelessége volt a piactudományi elbánás és az egyéni elbánás iránti kérelmek vizsgálata. A bírósági eljárásokban az egyetlen függőben lévő kérdés az volt, hogy az olyan független importőrök mint a Clark, a Puma és a Timberland hivatkozhatnak-e erre a jogellenességre. Mivel ez egy eldöntendő bináris választás volt, a Bizottság kivételesen jól felkészülhetett a kérdésre vonatkozó negatív ítéletre. Másrészt a gyors végrehajtásra azért volt szükség, hogy a nemzeti hatóságok gyorsan tudják kezelni a függőben lévő visszatérítési kérelmeket, és jogbiztonságot biztosítsanak valamennyi gazdasági szereplőnek. A Bíróság ítéletének bárminemű befolyásolása ki volt zárva, mivel a szóban forgó ítélet tárgya eltérő volt (nevezetesen az, hogy az importőrök hivatkozhatnak-e arra a jogra, hogy az exportáló gyártók által benyújtott piactudományi elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelését megadják számukra).
- (57) Az említett felek továbbá azt állították, hogy a C-659/13. sz. C & J Clark International Limited és a C-34/14. sz. Puma SE egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról szóló értesítés, amelyet később 2016. március 17-én tettek közzé⁽¹⁸⁾, nem orvosolta a fenti eljárási hibákat, mert nem biztosított érdemi lehetőséget az érdekelt feleknek védelmi jogok gyakorlására.
- (58) Több fél ezen kívül azt állította, hogy hozzáférést kellett volna kapnia az eredeti vizsgálat teljes vizsgálati aktájához, valamint, hogy a releváns exportáló gyártók nevét nem kellett volna anonimizálni a dokumentáció nyilvánosságra hozatalakor.
- (59) Következésképpen ezek a felek azzal érveltek, hogy a fenti eljárási hibák következtében a Bizottság megsértette az EU alapvető jogi keretét és ezáltal visszaélt hatalmával.
- (60) Egy másik fél az (55) preambulumbekkezdésben említett nyilvánosságra hozatal és a legutóbb 2016. május 20-án küldött nyilvánosságra hozatal közötti összefüggésre kérdezett rá és tájékoztatást kért az ügyel kapcsolatban.
- (61) Az átláthatóság növelése érdekében az ítélet végrehajtásáról szóló értesítés közzétételre került a Bizottság piactudományi vizsgálataira vonatkozó átláthatósági politikája alapján, valamint a meghallgató tisztviselő kérésére, egy meghallgatást követően, ahol az egyik fél felvetette az ügyet. A Bizottság továbbra is azon a véleményen van, hogy a közzététel lényegében jogilag nem volt szükséges. Mindenesetre még ha szükséges is lett volna – jóllehet nem ez a helyzet – a jogszerű eljárás és a meghallgatáshoz való biztosítása érdekében, ezek a követelmények teljesültek a közzététellel és azzal a ténnyel, hogy minden fél részére biztosítva volt a lehetőség, hogy észrevételeket tegyen.
- (62) Az eredeti vizsgálat teljes aktájához való hozzáférésre lehetőség volt, még akkor is, ha a Bizottság számára nem világos, hogy az érintett exportáló gyártó piactudományi elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmének kívül milyen más egyéb információ lett volna releváns a szóban forgó eljárás szempontjából. Az exportáló gyártók nevének anonimizálására bizalmas üzleti adataik védelme érdekében volt szükség; mindazonáltal az importálást végző érdekelt feleket kérésükre tájékoztattuk arról, hogy mely importőrök voltak az ő importőreik.
- (63) A második nyilvánosságra hozatalra azért volt szükség, mert a rendelet jelenleg az egyéni elbánást is lefedi, amelyet kezdetben nem értékelték.
- (64) Ezen okokból az eljárások szabálytalanságával kapcsolatos állításokat vissza kell utasítani.

A dömpingellenes eljárás újraindításának jogalapja.

- (65) Számos érdekelt fél állította, hogy a jelenlegi végrehajtásnak nem volt jogalapja. Különösen azt állították, hogy az EUMSZ 266. cikke nem alkalmazandó azon az alapon, hogy a lábbelire kivetett végleges intézkedések 2011. március 31-én lejártak és ezért nem állnak fenn az intézkedések jogellenességéből adódó tartós hatások. A felek úgy érveltek, hogy az EUMSZ 266. cikkének nem célja a lejárt intézkedések visszamenőleges hatályú korrekciója. Ezt a véleményt erősíti az EUMSZ 263. és 265. cikke, amely határidőket állapít meg a jogszerűtlen jogszabályok elleni keresetbennyújtásra, valamint arra az esetre, ha az uniós intézmények elmulasztják a döntéshozatalt. A jelenlegi megközelítésnek nincsenek előzményei, és a Bizottság sem ismertetett semmilyen olyan érvelést vagy korábbi joggyakorlatot, amely alátámasztotta volna az EUMSZ 266. cikkének értelmezését.

- (66) A felek azzal is érveltek, hogy ebben az esetben nem lehet újraindítani a vizsgálatot abban a pontban, amikor az EUMSZ 266. cikke szerinti jogellenesség bekövetkezett, mert a Bíróság nem egyszerűen csak az indokolás hiányát állapította meg, hanem a jogellenesség az alaprendelet központi jogi rendelkezésére vonatkozott, ezzel az érintett kínai exportáló gyártók dömpingjének egész értékelését érintette.
- (67) A felek azt is állították, hogy a lejárt intézkedések visszamenőleges hatályú korrekciója sérti a bizalomvédelem elvét. Először is azzal érveltek, hogy a feleknek bizonyosságuk volt afelől, hogy az intézkedések 2011. március 31-én lejártak, és az eredeti vizsgálat óta eltelt idő miatt a feleknek jogosan voltak megalapozott várakozásai, hogy az eredeti vizsgálatot nem indítják vagy nyitják meg újra. Másodszor, maga a tény, hogy az eredeti vizsgálat során a piacgazdasági elbánás iránti kérelmeket nem vizsgálták a három hónapos határidőn belül, jogbiztonságot adott a kínai exportáló gyártóknak, hogy a piacgazdasági elbánás iránti kérelmüket nem fogják felülvizsgálni. Következésképpen a felek azt állították, hogy mivel hosszú időszakokról volt szó, a vizsgálat újrafelvétele sértette az univerzális elévülés vagy korlátozás elvét, amely minden jogi kontextusban érvényes.
- (68) Számos érdekelt fél azzal érvelt, hogy sem az EUMSZ 266. cikke, sem az alaprendelet nem teszi lehetővé 16,5 %-os végleges dömpingellenes vám visszamenőleges hatályú ismételt kivetését az érintett kínai exportáló gyártók behozatalára.
- (69) Ami a szóban forgó intézkedések 2011. március 31-i hatályvesztésével kapcsolatos állítást illeti, a Bizottság számára nem világos, hogy az intézkedés hatályvesztése miért bírna bármiféle jelentőséggel a tekintetben, hogy a Bizottságnak lehetősége van a megsemmisített aktust új aktus elfogadásával felváltani. Az ítélkezési gyakorlat szerint az eredeti jogi aktust megsemmisítő ítélet újra megnyitja az igazgatási eljárást, amelyet a jogellenesség előfordulásának bármely időpontjában újra lehet indítani.
- (70) A dömpingellenes eljárásokat lezáró aktus megsemmisítésének eredményeként ezen eljárások továbbra is folyamatban vannak. A Bizottságnak kötelessége az említett eljárásokat lezárni, mivel az alaprendelet úgy rendelkezik, hogy a vizsgálatot a Bizottság jogi aktusával kell lezárni.
- (71) Ami az alaprendelet 13. cikkén és a WTO dömpingellenes megállapodásának 10. cikkén alapuló visszamenőleges hatályra vonatkozó állítást illeti, az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése, amely átveszi a WTO dömpingellenes megállapodásának szövegét, amely kimondja, hogy ideiglenes intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 9. cikk (4) bekezdése szerint hozott intézkedések hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba. A jelen esetben a kérdéses dömpingellenes vámokat csak azokra a termékekre alkalmazzák, amelyek az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése és a 9. cikkének (4) bekezdése szerint hozott ideiglenes és vitatott (végleges) rendelet hatálybalépése után kerültek szabad forgalomba. Az alaprendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében vett visszamenőleges hatály azonban csak arra a helyzetre vonatkozik, amikor az árukat az intézkedések bevezetése előtt helyezték szabad forgalomba, amint az magából a rendelkezés szövegéből, valamint az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése által biztosított kivételből látszik ⁽¹⁹⁾.
- (72) A Bizottság azt is megállapítja, hogy ebben az ügyben nincs szó visszamenőleges hatályról, és a jogbiztonság, valamint a bizalomvédelem elve nem sérül.
- (73) Ami a visszamenőleges hatályt illeti a Bíróság egy intézkedés visszamenőleges hatályának értékelésekor különbséget tesz aközött, hogy egy új szabályt olyan helyzetre alkalmaznak, amely véglegessé vált (erre létezőként vagy véglegesnek minősülő jogi helyzetként történik utalás) ⁽²⁰⁾, illetve egy olyan helyzet között, amely az új szabály hatálybalépése előtt kezdődött, de amely még nem végleges (amelyre átmeneti helyzetként is történik utalás) ⁽²¹⁾.
- (74) A jelen esetben az érintett termékeknek az 1472/2006/EK tanácsi rendelet alkalmazása idején történt behozatalának helyzete még nem végleges, mert a vitatott rendelet megsemmisítésének eredményeként a rájuk vonatkozó végleges dömpingellenes vámot még nem határozták meg. Ugyanakkor a lábbelik importőreit figyelmeztettük, hogy valószínűleg ilyen vám kivetésére kerülhet sor a megindításról szóló értesítés és az ideiglenes rendelet közzétételkor. Az uniós bíróságok állandó ítélkezési gyakorlata, hogy a gazdasági szereplőknek nem keletkezhet jogos elvárása addig, amíg az intézmények nem fogadták el a véglegessé vált igazgatási eljárást lezáró jogi aktust ⁽²²⁾.

- (75) Ezt a rendeletet úgy lehet megítélni, hogy egy alakulóban lévő helyzet jövőbeli hatásaira alkalmazzák azonnal: A lábbelikre vonatkozó vámokat a nemzeti vámhatóságok vetették ki. A visszatérítések iránti kérelmek eredményeként, amelyekről még nem született végleges döntés, folyamatban lévő helyzetet jellemeznek. E rendelet határozza meg a szóban forgó behozatalokra alkalmazandó vámtételeket és így szabályozza egy alakulóban lévő helyzet jövőbeli hatásait.
- (76) Mindenesetre, még ha az uniós jog értelmében lenne is visszamenőleges hatály – jöllehet nem ez a helyzet – az ilyen visszamenőlegesség mindenesetre indokolható lenne az alábbi okból:
- (77) A hatálybalépés előtt létrejött helyzetekre alkalmazhatók az uniós jogrendben szereplő anyagi jogi szabályok, amennyiben azok szövegéből, céljából és rendszertani elhelyezkedéséből az ilyen értelmezés világosan következik ⁽²³⁾. A C-337/88. sz. *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* ügyben kimondták: *jöllehet a jogbiztonság elve általában nem teszi lehetővé, hogy valamely közösségi aktus időbeli hatályának kezdő időpontját az aktus megjelenése előtti időpontban állapítsa meg, kivételesen ettől eltérő megoldás is lehetséges, ha azt közérdekű cél követeli meg, és ha az érdekelték jogos elvárását megfelelően tiszteletben tartják.* ⁽²⁴⁾
- (78) Jelen esetben a cél a Bizottságnak az EUMSZ 266. cikkéből eredő kötelezettségének teljesítése. Minthogy a Bíróság kizárólag az alkalmazandó vámtétel meghatározásával kapcsolatban állapított meg jogellenességet, az intézkedések bevezetésével (vagyis a dömping és az okozott kár fennállására, illetve az uniós érdekre vonatkozó megállapításokkal) kapcsolatban pedig nem, az érintett exportáló gyártóknak nem keletkezhetett jogos elvárása a tekintetben, hogy a dömpingellenes vámok kivetésére nem fog sor kerülni. Következésképpen a vámkivetés, még akkor is, ha az visszamenőleges hatályú lenne – jöllehet nem ez a helyzet –, nem tekinthető a jogos elvárások megsértésének.
- (79) Ezenfelül a jogbiztonság és a jogos elvárás védelmét illetően elsőként azt kell megjegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az importőrök nem hivatkozhatnak a jogbiztonság és a jogos elvárás védelmére abban az esetben, ha értesítették őket az uniós kereskedelmi politika közelgő átalakulásáról ⁽²⁵⁾. A jelenlegi ügyben az ideiglenes rendelet Hivatalos Lapban történt közzétételével tájékoztatták arról, hogy fennáll annak az esélye, hogy az érintett exportáló gyártók által előállított termékekre esetleg dömpingellenes vámokat vetnek ki. Az exportáló gyártók tehát nem támaszkodhatnak az uniós jognak a jogbiztonságra és jogos elvárásra vonatkozó általános alapelveire.
- (80) A gazdasági szereplők teljes mértékben tudatában voltak annak, hogy a lábbeli behozatalok az import vám hatálya alá tartozott. Azt a vámot figyelembe vették értékesítési áraik meghatározásakor és a gazdasági kockázatok értékelésekor. Ezért részükről nem merülhetett fel az a jogbiztonság vagy jogos elvárás, hogy a behozatal vámentes lenne, és hogy a vámfizetést általában átháríthatnák vevőikre. Ennélfogva az Unió érdekében áll, hogy most meghatározásra kerüljön az alkalmazandó vámtétel, ahelyett, hogy váratlan nyereség érje az érintett importőröket, akiket kellő indok nélkül illetve vagyongyarapodás.
- (81) Nem sérültek tehát az elévülés, a jogbiztonság és a jogos elvárások elvei, valamint az alaprendelet és a WTO dömpingellenes megállapodásának rendelkezései sem.
- (82) Az állítást illetően, amely szerint a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül meg kellett volna hozni a piactudományi elbánásra vonatkozó döntést, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdése semmilyen utalást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy következményekkel járna, ha a Bizottság túllépi a három hónapos határidőt. A Törvényszék ennek alapján azt az álláspontot képviseli, hogy a piactudományi elbánásról későbbi szakaszban hozott döntés egészen addig nem befolyásolja a végleges intézkedéseket bevezető rendelet érvényességét, amíg a felperesek nem bizonyítják, hogy a három hónapos határidő Bizottság általi túllépésének hiányában a Tanács a vitatott rendeletről eltérő, érdekeik tekintetében kedvezőbb rendeletet fogadhatott volna el ⁽²⁶⁾. A Bíróság azt is elismerte, hogy a végleges intézkedések elfogadásáig az intézmények módosíthatják a piactudományi elbánásra vonatkozó értékelést ⁽²⁷⁾.

- (83) A fenti ítélkezési gyakorlatnak nem mondtak ellent a Brosmann- és Aokang-ügyben hozott ítéletek. A Bizottság azon kötelezettségét, amely szerint három hónapon belül kell elvégezni az értékelést, annak alátámasztására említik meg a Brosmann- és Aokang-ügyben hozott bírósági ítéletek, hogy az értékelés elvégzésének kötelezettsége attól függetlenül fennáll, hogy a Bizottság alkalmaz-e mintavételt vagy sem. A Bíróság nem foglal állást a tekintetben, hogy milyen jogi következményekkel jár, ha a Bizottság a vizsgálat későbbi szakaszában végzi el a piacgazdasági elbánásra vonatkozó értékelést. A Bíróság mindössze azt mondja ki, hogy az intézmények nem hagyhatnak teljesen figyelmen kívül a piacgazdasági elbánás iránti kérelmeket, és azok értékelését legkésőbb a végleges intézkedések bevezetéséig el kellene végezniük. Az ítéletek megerősítik az előző preambulumbekapcsolásban idézett ítélkezési gyakorlatot.
- (84) A jelenleg vizsgált ügy kapcsán az érintett exportáló gyártók nem bizonyították, hogy a Tanács a vitatott rendeletről eltérő, érdekeik tekintetében kedvezőbb rendeletet fogadhatott volna el abban az esetben, ha a Bizottság 2005-ben a dömpingellenes eljárás megindítástól számított három hónapon belül elvégezte volna a piacgazdasági elbánáshoz kapcsolódó értékelést. A piacgazdasági elbánás iránti kérelmek értékelésére vonatkozó jogvesztésről szóló állítást ezért a Bizottság elutasítja.
- (85) Azt is állították, hogy mivel a jogellenesség a piacgazdasági elbánás iránti kérelmek értékelésekor következett be, úgy a Bizottságnak az ideiglenes intézkedések bevezetését megelőző időpontig folytatnia kellett volna az eljárást.
- (86) E tekintetben a Bizottság úgy látja, hogy az ideiglenes intézkedések nem jelentik az eljárás szükséges lépését, inkább autonóm jogi aktus, amelynek joghatásai a végleges intézkedések elfogadásával szűnnek meg⁽²⁸⁾. A végleges intézkedések elfogadását megelőző egyetlen lényeges eljárásbeli lépés a vizsgálat megindítása. Ezért ez az érv nem helytálló.
- (87) Néhány a Törvényszék T-2/95. sz., IPS kontra Tanács ügyben hozott ítéletre hivatkozó fél a „vizsgálat” és „eljárás” közötti különbségre mutatott rá és azzal érvelt, hogy amikor egy eljárás lezárul, mint a jelent esetben, azt nem lehet többé újraindítani.
- (88) A Bizottság nem lát lényeges különbséget a „vizsgálat” és „eljárás” kifejezések között. Az alaprendeletben és az ítélkezési gyakorlatban ezeket a kifejezéseket egymást felcserélhető módon használják. Mindenesetre a T-2/95. sz. ügyben hozott ítéletet ebben az esetben a másodfokú ítélet fényében kell értelmezni.
- (89) Több fél azt is állította, hogy az EUMSZ 266. cikke nem teszi lehetővé a Bíróság ítéletének részleges végrehajtását és ebben az esetben a bizonyítási teher megfordítását. Azt is állították, hogy a Bizottság csak azon exportáló gyártók piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeit értékelte rosszul, akik visszatérítés iránti kérelmeket benyújtó importőrök beszállítói voltak. Ezek a felek állításaikat azon értelmezésre alapozták, hogy a Bíróság a C-659/13. sz. C & J Clark International Limited és a C-34/14. sz. Puma SE egyesített ügyekben hozott ítéleteinek hatása *erga omnes*, és nem lehet kizárni, hogy a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek jelenlegi értékelésének eredményei hatással vannak a valamennyi kínai exportáló gyártóra vonatkozó maradványvámra. Ezek a felek ezért azt állították, hogy a Bizottságnak az eredeti vizsgálat során megadott valamennyi piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet értékelnie kellett volna.
- (90) Ezek a felek továbbá nem értettek egyet azzal, hogy a bizonyítási teher a piacgazdasági elbánást és egyéni elbánást kérelmezőkre hárul, azzal érvelve, hogy a gyártók 2005-ben mentesültek a bizonyítási tehertől a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelem benyújtásával. Azzal sem értettek egyet, hogy a Bíróság a C-659/13. sz. C & J Clark International Limited és a C-34/14. sz. Puma SE egyesített ügyekben hozott ítéleteit végre lehet hajtani a mintába fel nem vett exportáló gyártók által benyújtott piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelem egyszerű értékelésével, mivel a Bíróság nem emelte ki külön, hogy a megállapított érvénytelenítés ténylegesen erre az aspektusra korlátozódik.
- (91) A Bizottság úgy véli, hogy az ítélet végrehajtása csak azon exportáló gyártókra nézve szükséges, amelyek számára még nem minden importügylet vált véglegessé. Ténylegesen, amint ezt az ítéletek megerősítik, a vám véglegessé válik amint a Közösségi Vámkodekxben előírt három éves elévülési határidő lejár. A maradványvámra történő bármely hatás kizárható, mert a mintában szereplő vállalkozások piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmét már értékelték, és az a tény, hogy a mintába fel nem vett egyik vállalkozásnak piacgazdasági elbánást és egyéni elbánást adnak, nem érinti a maradványvámot.

- (92) A bizonyítási teher nem korlátozódik a kérelem beadására. A kérelem tartalmára vonatkozik, amelynek be kell bizonyítania, hogy a piacgazdasági elbánás és az egyéni elbánás valamennyi feltétele teljesül.
- (93) Az ítéletekben talált egyetlen jogellenesség a piacgazdasági elbánás és az egyéni elbánás iránti kérelmek értékelésének hiánya volt.

A vámok újbóli kivetésének jogalapja.

- (94) Számos érdekelt fél állította, hogy a Bizottságnak nem kellett volna két különböző jogrendet alkalmaznia egyrészt az exportáló gyártó egyéni elbánás iránti kérelmére vonatkozó módosítás előtti alaprendeletet és másrészt a jelenlegi alaprendeletet, amely magában foglalta az Európai Parlament és a Tanács 1168/2012/EU rendelet ⁽²⁹⁾ módosításait, amely komitológiai eljárást vezetett be többek között a piacvédelem területére, és ezzel a Bizottságra ruházva a döntéshozatalt.
- (95) Ezek a felek azt is ismételték, hogy az EUMSZ 266. cikke nem teszi lehetővé a dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú kivetését, ezt erősíti meg a Bíróság a C-/459/98P sz., IPS kontra Tanács ügyben hozott ítélete, valamint az 1515/2001/EK tanácsi rendelet azon intézkedések tekintetében, amelyeket a Közösség hozhat meg a WTO Vitarendezési Testület dömpingellenes és támogatásellenes ügyekben elfogadott jelentését követően ⁽³⁰⁾. Ezek a felek azzal érveltek, hogy a Bizottság nem adott helytálló indokolást a visszaható hatály tilalmának elvétől való eltérésre és ezért megsértette a jogos elvárások elvét.
- (96) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy az intézkedések bevezetése mindenestre tárgytalan, mivel a Közösségi Vámkódex 103. cikkében meghatározott korlátozó rendelkezések lejártak. A dömpingellenes vámok beszedése ezért sértené a jó közigazgatás elvét, valamint az alaprendelet 21. cikkét és hatáskörrel való visszaélésnek minősülne.
- (97) Több fél azzal is érvelt, hogy a végleges dömpingellenes intézkedések újbóli kivetése a jelenlegi végrehajtás által érintett kínai exportáló gyártók behozatalára: i. a jelenlegi végrehajtás által érintett kínai exportáló gyártók hátrányos megkülönböztetése lenne a Brosmann- és Aokang ítéletek végrehajtása által érintett importőrökkel szemben, akiknek az ezen ítéletek által érintett öt exportáló gyártó visszafizette a lábbelik behozatala után fizetett vámokat, ii. a jelenlegi végrehajtás által érintett exportáló gyártók hátrányos megkülönböztetése a Brosmann- és Aokang-ügyben hozott ítéletek végrehajtása által érintett öt exportáló gyártóval szemben, akikre semmilyen vámot nem vetettek ki a Kínai Népköztársaságból származó és a Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd, a Risen Footwear (HK/Hongkong) Co Ltd és a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló végrehajtási rendeletre irányuló javaslat elutasításáról szóló, 2014. március 18-i tanácsi végrehajtási határozatot követően ⁽³¹⁾.
- (98) Azt állították, hogy ez a hátrányos megkülönböztetés az uniós jog egységes értelmezésének és alkalmazásának hiányát tükrözte, ami sérti a hatékony jogi védelemhez való alapvető jogot.
- (99) Ami a különböző jogi rendszerek használatára vonatkozó állítást illeti, a Bizottság úgy véli, hogy az a szóban forgó alaprendeletet módosító három rendeletben foglalt átmeneti szabályok különbségéből adódik.
- (100) Először az egyéni elbánással foglalkozó, 765/2012/EU (az ún. „kötőelem módosítási”) rendelet 2. cikke előírta, hogy „Ezt a rendeletet hatálybalépését követően a 1225/2009/EK rendelet alapján indított valamennyi vizsgálatra alkalmazni kell”. Mivel a jelen vizsgálat ezen időpont előtt kezdődött, ebben az esetben az említett rendelet alaprendeletre irányuló módosításai nem vonatkoznak.
- (101) Másodszor a piacgazdasági elbánással foglalkozó, 1168/2012/EU (az ún. „Brosmann-módosítási”) rendelet 2. cikk előírta, hogy „Ezt a rendeletet 2012. december 15-től kezdődően valamennyi új és valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kell”. Következésképpen ha a Bizottság szigorúbb megközelítést alkalmazott volna, akkor a mintába fel nem vett vállalkozások piacgazdasági elbánás iránti kérelmének értékelésére sem lett volna szükség, mivel azok 2012. december 15-én elvesztették a piacgazdasági elbánás értékeléséhez való jogukat. A Bizottság azonban úgy

véli, hogy az ilyen elbánást nehezen tudná összeegyeztetni az ítéletek végrehajtására vonatkozó kötelezettségével. Az 1168/2012/EU rendelet sem tűnik úgy, hogy teljes tilalmat vezet be a piacgazdasági elbánás iránti kérelmek mintán kívüli elemzésére, mivel az egyéni elbánás esetében engedélyez ilyen típusú vizsgálatot. Ennek analógiájára azt lehet mondani, hogy az eltérés vonatkozhat a jelen esetre. Alternatívaként a Bizottság úgy véli, hogy az 1168/2012/EU rendelet jelen esetre való alkalmazása ugyanolyan eredményre vezetett volna, mivel valamennyi piacgazdasági elbánás iránti kérelmet értékelés nélkül automatikusan visszautasítottak volna.

- (102) Harmadsorban, ami a komitológiát illeti a 37/2014/EU rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy a Tanács illetéksége fennmarad abban az esetben, ha a Bizottság jogi aktust fogadott el, ha a konzultáció kezdeményezése már megtörtént, vagy a Bizottság a javaslatot fogadott el. A jelen esetben semmilyen ilyen intézkedésre nem került sor a szóban forgó rendelet hatálybalépése előtti ítélet végrehajtása tekintetében.
- (103) A végleges dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú kivetése tekintetében, felhívjuk a figyelmet a fenti (73)–(81) preambulumbekzdésben kifejtett szempontokra, ahol ezen állításokkal részletesen foglalkoztunk.
- (104) A hátrányos megkülönböztetést illetően a Bizottság megjegyzi, hogy a jelen rendelet által érintett exportáló gyártók és egyes importőrök a jelen rendelettel szemben jogi védelmet élveznek az uniós bíróságokon. Más importőrök a nemzeti bíróságok és igazságszolgáltatási fórumok előtt élveznek ilyen védelmet, amelyek a rendes uniós jog bíráiként lépnek fel.
- (105) A megkülönböztetés vádja ezért szintén megalapozatlan. A Brosmantól és a többi négy exportáló gyártótól importáló importőrökre más tényszerű és jogi helyzet vonatkozik, mivel exportáló gyártóik úgy határoztak, hogy megtámadják a vitatott rendeletet és mivel a vámokat részükre visszatértették, hogy a Közösségi Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdése szerinti védelem alatt álljanak. A többiekre vonatkozóan nem került sor ilyen megkérdőjelezésre és visszatérésre. A Bizottság a Clark, a Puma és a Timberland kínai exportáló gyártói tekintetében megkezdi a végrehajtás előkészítését; a mintába fel nem vett minden más kínai vagy vietnami exportáló gyártó és importőreik a jelen rendeletben meghatározott eljárás értelmében ugyanolyan elbánásban részesülnek majd egy későbbi szakaszban.
- (106) Ugyanazok az érdekelt felek azt is állították, hogy az alaprendelet 14. cikke nem szolgálhat jogalapként ahhoz, hogy a Közösségi Vámkódex 236. cikkének alkalmazását akadályozza, továbbá a Közösségi Vámkódex 236. cikkének működése független bármilyen, az alaprendelet alapján hozott határozattól vagy a Bizottságnak az EUMSZ 266. cikkéből adódó kötelezettségeitől.
- (107) Ebben az összefüggésben azzal érveltek, hogy a Közösségi Vámkódex 236. cikkének alkalmazása a nemzeti vámhatóságok kizárólagos hatáskörébe tartozik, amelynek keretében az utóbbiak kötelesek visszatéríteni a jogtalan vámtartozásokat. Az érintett felek továbbá azzal is érveltek, hogy a Közösségi Vámkódex 236. cikke nem vethető alá az alaprendelet 14. cikkének és annak kiegészítésének sem tekinthető, mivel mindkettő a másodlagos jog kategóriájába tartozik és ezért egyik sem helyezi hatályon kívül a másikat. Ezen kívül az alaprendelet 14. cikkének hatálya olyan különleges rendelkezésekre vonatkozik, amelyek az alaprendelet vizsgálatait és eljárásait fedi le, és nem vonatkozik semmilyen olyan más jogi eszközre, mint például a Közösségi Vámkódex.
- (108) A Bizottság megállapítja, hogy a Közösségi Vámkódex nem vonatkozik automatikusan a dömpingellenes vámok kivetésére, hanem csak egy hivatkozás a dömpingellenes vámokat kivető rendeletben. Az alaprendelet 14. cikke értelmében a Bizottság dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a Vámkódex bizonyos rendelkezéseit, hanem különleges különleges szabályokat alkot. Mivel a Közösségi Vámkódexet csak referenciaalapként alkalmazzák a Tanács és a Bizottság végrehajtási rendeleteiben, ezért a Vámkódex az alaprendelet 14. cikkéhez képest nem ugyanazt a helyet foglalja el a jogszabályi hierarchiában, hanem szerepe alárendelt és eltérő módon lehet alkalmazni vagy alkalmazásától eltekinteni.

Megfelelő indokolás

- (109) A fent említett érdekelt felek azzal érveltek, hogy az EUMSZ 296. cikkét megsértve a Bizottság nem adott megfelelő indokolást és nem jelölte meg azt a jogalapot, amelynek alapján a vámokat visszamenőleges hatállyal újra kivették és ezért megtagadták a jelenlegi végrehajtás által érintett importőrök számára a vámok visszatérítését.

- (110) A megfelelő indokolás hiánya elsősorban az alábbiakkal kapcsolatban merült fel: i. a vizsgálat újraindítására vonatkozó jogalap hiánya és az ilyen újraindítást bejelentő megfelelő értesítés közzétételének hiánya; ii. a Törvényszék ítéletének csak részleges végrehajtása azzal, hogy csak azon exportáló gyártók piacgazdasági elbánás és egyedi elbánás iránti kérelmét vizsgálták, akik esetében az importőrök visszatérítés iránti kérelmeket nyújtottak be; iii. a visszaható hatály tilalmának elvétől való eltérés a dömpingellenes vámok esetében; iv. egyrészt az alaprendelet 2012. szeptember 6-i módosítása előtti alkalmazása az exportáló gyártók egyéni elbánás iránti kérelmének értékelése és az 1168/2012/EU rendelet által módosított jelenlegi alaprendelet a vonatkozó döntéshozatali eljárások tekintetében, és v. ezen felek által – a Bizottság által az érintett kínai exportáló gyártók piacgazdasági elbánás iránti kérelmére vonatkozó értékelés 2015. december 15-i nyilvánosságra hozatalát követően – benyújtott jogi érvekre adott válasz hiánya.
- (111) Ami a vizsgálat újraindítására vonatkozó jogalapot illeti, a Bizottság emlékeztet a fenti (15) preambulumbekézdésben említett ítélkezési gyakorlatra, amelynek értelmében a vizsgálat folytatható attól a ponttól, amikor a jogellenesség bekövetkezett. Erre a vizsgálat megindítását követően került sor. A Bizottságot jogilag semmi sem kötelezi az eljárás vagy a vizsgálat újbóli kezdeményezéséről, folytatásáról vagy újbóli megindításáról szóló értesítés közzétételére. Sokkal inkább ez az ítéletből automatikusan következik, amelyet az intézményeknek végre kell hajtaniuk.
- (112) Az ítélkezési gyakorlat szerint a dömpingellenes rendelet jogszerűségét az uniós jog objektív normái fényében kell értékelni és nem a döntéshozatali gyakorlat alapján, még ha ilyen gyakorlat létezik is (ami jelen esetben nem áll fenn) ⁽³²⁾. Ennélfogva az a tény, miszerint a Bizottság a múltban egyes esetekben eltérő gyakorlatot követett, még nem keletkeztethet jogos elvárást. Sokkal inkább ez a helyzet, mivel az említett korábbi gyakorlat nem felel meg a jelen eset tényszerű és jogi helyzetének, és a különbségek a jelen esettől eltérő tényszerű és jogi különbségekkel magyarázhatók.
- (113) Az eltérések a következők: A Bíróság által megállapított jogellenesség kizárólag a vám pontos mértékére vonatkozik, és nem érinti a dömpinggel, az okozott kárral és az uniós érdekekkel kapcsolatos megállapításokat, tehát magát a vámkivetés elvét sem. Azok a korábbi megsemmisítések viszont, amelyekre az érdekelt felek hivatkoztak, kiterjedtek a dömpinggel, az okozott kárral és az uniós érdekekkel kapcsolatos megállapításokra. Az intézmények ezért találták helyénvalóbbnak, hogy ha a jövőre vonatkozóan új intézkedéseket fogadnak el.
- (114) Különösen a jelen esetben egyáltalán nem volt szükség arra, hogy az érdekelt felektől további információkat kérjenek. A Bizottságnak inkább az 1472/2006/EK rendelet elfogadását megelőzően nem értékelt, de nyilvántartásba vett információkat kellett elemeznie. Mindenesetre a más esetekben alkalmazott korábbi gyakorlat nem jelent pontos és feltételhez nem kötött biztosítékot a jelen esetre nézve.
- (115) Végül valamennyi olyan felet, aki ellen az eljárás irányul, vagyis az érintett exportáló gyártókat és a folyamatban lévő bírósági ügyekben érintett feleket, továbbá a szóban forgó felek egyikét képviselő szövetséget is tájékoztatták azon kapcsolódó tények közzététele nyomán, amelyek alapján a Bizottság a piacgazdasági elbánás iránti kérelem jelen értékelését el kívánja fogadni. A védelemhez való joguk így biztosított. E tekintetben különösen azt kell megjegyezni, hogy a dömpingellenes eljárás során a független importőröket nem illeti meg a védelemhez való jog, mivel ezek az eljárások nem ellenük irányulnak ⁽³³⁾.
- (116) Ami az ítéletek részleges végrehajtását illeti, az, hogy egy ítéletet végre kell-e hajtani és milyen mértékben, az ítélet konkrét tartalmától függ. Különösen annak eldöntése, hogy lehetséges-e vagy sem az ítélethozatal megelőzően lebonyolított behozatalra történő vámkivetés megerősítése, attól függ, hogy az ítéletben azonosított jogellenesség magára a kárt okozó dömping megállapítására vagy csak a pontos vámtétel kiszámítására gyakorol-e hatást. Az utóbbi helyzetben, amely a jelen esetet is jellemzi, nem indokolja semmi, hogy az összes vámot vissza kellene téríteni. Ehelyett elegendő meghatározni a megfelelő vámtételt és az esetleges különbözetet visszatéríteni (miközben nem lenne lehetséges a vámtétel növelése, mivel a megnövelt rész visszamenőleges vámkivetést eredményezne).
- (117) Az érdekelt felek által hivatkozott múltbeli megsemmisítések a dömping, az okozott kár és az uniós érdek megállapítására vonatkoztak (vagy a ténymegállapítás, a tények értékelése vagy a védelemhez való jog tekintetében).
- (118) Az említett megsemmisítések vagy részlegesek, vagy teljes körűek voltak.

- (119) Az uniós bíróságok a részleges megsemmisítés módszerét abban az esetben alkalmazzák, ha azt a következtetést tudják levonni, hogy az intézményeknek bizonyos kiigazítást kellett volna biztosítaniuk vagy egy bizonyos számításához eltérő módszert kellett volna használniuk, amelynek eredményeként alacsonyabb vámot vetettek volna ki (de nem kérdőjelezték meg a dömping, az okozott kár és az uniós érdek megállapítását). Az (alacsonyabb) vám hatályban marad a megsemmisítést megelőző és követő időszakra vonatkozóan egyaránt ⁽³⁴⁾. Az ítéletnek való megfelelés érdekében az intézmények újból kiszámítják a vámot és a múltra és jövőre nézve is megfelelően módosítják a vámot kivető rendeletet. A nemzeti vámhatóságokat arra is felszólították, hogy térítsék vissza a különbözetet, amennyiben a kérelmeket megfelelő időben benyújtották ⁽³⁵⁾.
- (120) Az uniós bíróságok akkor járnak el a megsemmisítés ügyében, amennyiben az aktában fellelhető tények alapján nem állapítható meg, hogy az intézmények joggal feltételezték-e a dömping, az okozott kár és az uniós érdek fennállását, mivel az intézményeknek vizsgálatuk egy részét újra el kellett végezniük. Mivel az uniós bíróságok nem illetékesek a Bizottság helyett elvégezni a vizsgálatot, így teljes mértékben megsemmisítették a végleges vámok kivetését meghatározó rendeleteket. Következésképp az intézmények csak a vámok megsemmisítését elrendelő ítéletet követően állapították meg érvényes módon az intézkedések bevezetéséhez szükséges három feltétel meglétét. A dömping, az okozott kár és az uniós érdek érvényes megállapítása előtt megvalósult behozatalok tekintetében a végleges vámok kivetését tiltja mind az alaprendelet, mind pedig a dömpingellenes megállapodás (ADA). Az intézmények által az említett vizsgálatok lezárása érdekében elfogadott jogi aktusok ezért végleges vámokat csak a jövőre nézve vetettek ki ⁽³⁶⁾.
- (121) A jelen eset eltér a múltbeli (részleges vagy teljes) megsemmisítésektől, mivel nem vonatkozik a dömping, az okozott kár és az uniós érdek meglétére, csupán a megfelelő vámtétel kiválasztására (vagyis a mintában szereplő, piacgazdasági elbánásban részesült egyetlen vállalatra alkalmazandó vámtétel és maradékvám közötti választásra). Ezért nem a vám kivetésének ténye vitatott tehát, hanem csupán a vám pontos összege (más szóval: modalitás). A kiigazítás pedig – amennyiben szükséges – csak lefelé történhet.
- (122) A fenti (119) preambulumbekzdésben vitatott részleges múltbeli megsemmisítések eseteivel ellentétben a Bíróság nem tudta eldönteni, hogy új (csökkentett) vámtételt kell-e biztosítani, mivel e döntéshozatalhoz először is a piacgazdasági elbánás iránti kérelem értékelése szükséges. A piacgazdasági elbánás iránti kérelem értékelésének feladata a Bizottság jogosultságaiból ered. A Bíróság ennél fogva nem végezheti el a Bizottság helyett a vizsgálat e részét anélkül, hogy hatásköreit túllépné.
- (123) A teljes körű múltbeli megsemmisítések eseteivel ellentétben a dömpingre, az okozott kárra, az ok-okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozó megállapításokat nem érvénytelenítették. Az 1472/2006/EK tanácsi rendelet elfogadásának időpontjában ezért érvényesen megállapításra került a dömping, a kár, az ok-okozati összefüggés és az uniós érdek. Ennél fogva nem indokolt a végleges dömpingellenes vám újbóli kivetésének korlátozása a jövőre nézve.
- (124) A jelen rendelet ezért semmi esetre sem indul ki az intézmények döntéshozatali gyakorlatából, még ha az releváns is lenne.
- (125) Végül az érdekelt felek azzal érveltek, hogy a dömpingellenes vám megsemmisítése nem járna az importőrök jogtalan vagyongyarapodásával, mint azt a Bizottság állítja, mivel ezen importőrök értékesítései valószínűleg visszaestek az eladási árban foglalt vám miatt.
- (126) A Bíróság ítélezési gyakorlata elismeri, hogy a jogellenesen beszedett összegek visszatérítése megtagadható, amennyiben az a kérelmező jogtalan vagyongyarapodását idézné elő ⁽³⁷⁾. A Bizottság megjegyzi, hogy a szóban forgó érdekelt felek nem vitatják, hogy a vámfizetést áthárították és nem szolgálnak bizonyítékkal az értékesítésben tapasztalt visszaesést illetően. Mindenesetre a jogtalan vagyongyarapodásra vonatkozó ítélezési gyakorlat csak az áthárítást veszi figyelembe, annak esetleges másodlagos hatásait azonban nem.
- (127) Az állítólagos visszaható hatály tilalmának elvétől való eltérést illetően felhívjuk a figyelmet a (76)–(81) preambulumbekzdésekre, ahol ezzel a témával részletesen foglalkoztunk.
- (128) A jelenlegi végrehajtásban állítólagosan két különböző jogrend alkalmazását illetően felhívjuk a figyelmet a (99)–(102) preambulumbekzdésekre, ahol ezzel a témával részletesen foglalkoztunk.

- (129) Végül ami az érintett kínai exportáló gyártók piacgazdasági elbánás iránti kérelmére vonatkozó értékelés nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan e felek által tett észrevételeket illeti, úgy gondoljuk, hogy ezzel már részletesen foglalkoztunk ebben a rendeletben.

Egyéb eljárási kérdések

- (130) A fenti érdekelt felek azt állították, hogy ugyanazokat az eljárási jogokat kellett volna biztosítani a jelenlegi végrehajtás által érintett exportáló gyártók számára, mint az eredeti vizsgálat során a mintába felvett exportáló gyártók számára. Azzal érveltek, hogy elsősorban a kínai exportáló gyártók nem kaptak lehetőséget arra, hogy a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelemre vonatkozó igénylőlapokat hiánypótlásra felszólító levelekkel egészítsék ki és csak dokumentumalapú vizsgálatot végeztek a helyszíni ellenőrzések helyett. Ráadásul a Bizottság nem biztosította az exportáló gyártók piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeire vonatkozó értékelésről való tájékoztatás megfelelő kézbesítését az érintett exportáló gyártók részére, mivel azt csak ezen vállalkozások jogi képviselőinek küldték el az eredeti vizsgálat idején.
- (131) Azt is állították továbbá, hogy ezen végrehajtás által érintett exportáló gyártók számára nem biztosították a szabványos dömpingellenes vizsgálatban alkalmazott eljárási garanciákat, hanem annál szigorúbb szabványokat alkalmaztak rájuk. A Bizottság nem vette figyelembe az eredeti vizsgálatban benyújtott piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek benyújtása, valamint ezen kérelmek értékelése közötti időbeli eltolódást. Ezen kívül az exportáló gyártók az eredeti vizsgálat során csak 15 napot kaptak a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek kitöltésére a szokásos 21 nap helyett.
- (132) Emellett az egyik importőr azt állította, hogy az exportáló gyártók eljárási jogai sérültek, mivel nem kaptak lehetőséget érdemi észrevételek vagy kiegészítő információk nyújtására olyan kérelmek alátámasztása érdekében, amelyeket 11 évvel ezelőtt nyújtottak be, mivel előfordulhat, hogy a vállalkozások már nem léteznek vagy a dokumentumok már nem állnak rendelkezésre.
- (133) Ugyanaz a fél azt állította, hogy az eredeti vizsgálattól eltérően az intézkedések jelenlegi újra kivetése csak az Unió importőreit érinti, anélkül azonban, hogy bármilyen lehetőséget biztosítanának részükre az érdemi hozzájáruláshoz.
- (134) Azt is állította, hogy a Bizottság az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében rendelkezésre álló de facto tényeket alkalmazott, miközben a Bizottság nem tartotta be az alaprendelet 18. cikk (4) bekezdésében meghatározott eljárási szabályokat.
- (135) A Bizottság megállapítja, hogy az alaprendeletben semmi sem kötelezi őt arra, hogy a piacgazdasági elbánást és egyéni elbánást kérelmező exportáló vállalatoknak lehetőséget biztosítson a hiányzó tényszerű információk pótlására. A Bizottság hangsúlyozza, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a bizonyítási teher az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piacgazdasági elbánást kérelmezni kívánó gyártóra hárul. Ezzel összefüggésben a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése előírja, hogy az e gyártó által benyújtott kérelemnek elegendő, az említett rendelkezésben meghatározott bizonyítékkal kell szolgálnia arról, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik. Ennek megfelelően, ahogy azt a *Brosmann-* és *Aokang-*ügyekben hozott bírósági ítéletek is kimondják, nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg a szóban forgó státus megadásához előírt feltételeknek. A Bizottságnak ellenben mérlegelnie kell, hogy az érintett gyártó által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak igazolására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése által a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás megadása tekintetében előírt kritériumok teljesülnek (lásd a fenti (31) preambulumbekendést). A meghallgatáshoz való jog a szóban forgó tények értékelésére vonatkozik, de nem tartalmazza a hiányos információk orvoslásához való jogot. Az exportáló gyártó különben határozatlan időre meghosszabbíthatná az értékelést, ha egyesével szolgáltatná az információt.
- (136) Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság nem köteles felkérni az exportáló gyártókat piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik kiegészítésére. Az előző preambulumbekendésben leírtak szerint a Bizottság alapozhatja értékelését az exportáló gyártó által benyújtott információkra. Az érintett exportáló gyártók ugyanakkor nem vitatták a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik Bizottság általi értékelését és azt sem jelezték, hogy mely dokumentumok, illetve személyek nem állnak jelenleg már a rendelkezésükre. Ez az állítás tehát annyira elvont, hogy az intézmények nem vehetik figyelembe az említett nehézségeket a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelésekor. Ezt az érvet el kell utasítani, mivel egyfelől

feltevésen alapul, másfelől pedig nem határozták meg pontosan, hogy mely dokumentumok és személyek nem állnak immár rendelkezésre, illetve azt sem, hogy e dokumentumok és személyek milyen jelentőséggel bírnak a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelése szempontjából.

- (137) Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésének de facto alkalmazása nem teszi automatikusan szükségessé az alaprendelet 18. cikkének (4) bekezdésének alkalmazását is. Ez csak azokban az esetekben szükséges, amikor a Bizottságnak az érdekelt fél által nyújtott információkat vissza kellett utasítania. A jelen esetben a Bizottság elfogadta az érintett exportáló gyártók által benyújtott információkat és értékelését erre az információkra alapozta. Ez nem tekinthető a rendelkezésre álló tények felhasználásának, hanem inkább arról van szó, hogy a Bizottság nem utasított vissza semmilyen információt.

Uniók érdeke

- (138) Az egyik importőr azt állította, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy a dömpingellenes vámok kivetése az Unió érdekében állna-e és azzal érvelt, hogy az intézkedések az Unió érdeke ellen valók, mert i. az intézkedések már az első kivetés idején elérték a szándékozott hatást; ii. az intézkedések nem okoznak járulékos hasznot az uniós gazdasági ágazatnak; iii. az intézkedések nem érintik az exportáló gyártókat és iv. az intézkedések jelentős költségekkel járnak az Unió importőrei számára.
- (139) A jelen eset csak a piacgazdasági elbánás és az egyéni elbánás iránti kérelmeket illeti, mert ez az egyetlen pont, amellyel kapcsolatban az uniós bíróságok jogi hibát állapítottak meg. Az Unió érdekében a kiindulási rendelet értékelése továbbra is teljesen érvényes. Továbbá a jelen intézkedés indokolt az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében.

Nyilvánvaló hibák a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelésekor

i. A piacgazdasági elbánás értékelése

- (140) A Fesi és a Puma vitatta a kínai beszállítók piacgazdasági elbánás iránti kérelmének bizottsági értékelését, és azt állította, hogy ezeket a kérelmeket a Bizottság elsősorban a teljes információk hiánya miatt utasította el. Az 1. kritériumot illetően ezek a felek azzal érveltek, hogy a Bizottság azon kívül, hogy nem tett semmilyen erőfeszítést a hiányzó információk beszerzésére, azt sem részletezte, hogy milyen információkra lett volna szükség annak bizonyítására, hogy nem volt jelentős állami beavatkozás az érintett exportáló gyártók üzleti döntéseibe. A 3. kritériumot illetően, a Bíróság T-586/14. sz., Xinyi OV kontra Bizottság ügyben hozott ítéletére hivatkozással ezek a felek azzal érveltek, hogy az adókedvezmények és kedvezményes adórendszerek nem számítanak a versenytorzulás vagy a nem piacgazdasági magatartás ismérveinek.
- (141) Ezen az alapon a felek úgy érveltek, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibát vétett az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjának alkalmazásában, továbbá megfelelő indokolást sem nyújtott az exportáló gyártók piacgazdasági elbánás iránti kérelmének elutasítására.
- (142) Az 1. kritérium hiányzó információi tekintetében a (135) preambulumbekzdés nyújt tájékoztatást, amely felvázolja, hogy nincs semmi az alaprendeletben, ami előírná a Bizottság számára, hogy a piacgazdasági elbánást kérelmező exportáló gyártóknak lehetőséget adjon a hiányzó tényszerű információk pótlására, továbbá, hogy a bizonyítási teher a piacgazdasági elbánást kérelmező exportáló gyártóra hárul.
- (143) A 3. kritériumot illetően, egyértelművé vált, hogy semmilyen adókedvezményt vagy kedvezményes adórendszert (ha volt egyáltalán) nem használtak indokul a piacgazdasági elbánás kérelem visszautasítására.

ii. Egyéni elbánás iránti kérelem értékelése

- (144) Ugyanazon érdekelt felek a 2. kritériumra vonatkozó érvelése szerint a Bizottság nem bizonyította, hogy az exportértékesítést nem szabadon határozták meg, továbbá a Bizottság feladata volt annak meghatározása, hogy az exportárakra volt-e hatással állami beavatkozás és milyen módon.

- (145) Emellett azzal érveltek, hogy az a megállapítás, miszerint az exportértékesítéseket nem szabadon határozták meg, ellentmond az eredeti vizsgálat eredetiberendezés-gyártói eladásokra vonatkozó vizsgálat megállapításainak, amelyek szerint az olyan importőrök mint a Puma saját K+F tevékenységet és nyersanyagbeszerzést folytattak, amikor a kínai beszállítóktól vásároltak ⁽³⁸⁾. Ezen az alapon azt állították, hogy a Puma és a Timberland jelentős ellenőrzést gyakorolt a gyártási folyamat és specifikációk felett és ezért nem volt lehetőség állami beavatkozásra.
- (146) Amint az már a fenti (42) preambulumbekzdésben is szerepel, a bizonyítási teher az egyéni elbánást igénylő gyártóra hárul. Amint azt a (47) preambulumbekzdésben is kifejtettük, az exportáló gyártók nem bizonyították be, hogy az üzleti döntéseket állami beavatkozás nélkül hozták. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a 2. kritérium nem kizárólag az exportárakra vonatkozik, hanem általában az exportértékesítésekre, amelybe beletartoznak az exportárak és mennyiségek, valamint az értékesítések egyéb feltételei, amelyeket állami beavatkozás nélkül, szabadon kell meghatározni.
- (147) Annak alátámasztására, hogy az exportárakat szabadon határozták meg, az érintett érdekelt felek az 553/2006/EK bizottsági rendelet (ideiglenes rendelet) (269) preambulumbekzdésére hivatkoztak. Ez a preambulumbekzdés azonban az uniós importőrök viszonteladói áaira vonatkozik és ezért nem szolgálhat megfelelő alapként arra, hogy megállapítsák az exportáló gyártók exportárainak megbízhatóságát. Ugyanígy az ideiglenes rendelet (132) preambulumbekzdésére és az 1472/2006/EK rendelet ⁽³⁹⁾ (vitatott rendelet) (135) preambulumbekzdésére való hivatkozás a rendes érték kiigazításaira vonatkozott, az exportárral való összehasonlítás során, és nem tesz lehetővé semmilyen következtetést arra vonatkozóan, hogy a kínai vállalkozások exportértékesítéseit szabadon határozták meg.
- (148) Továbbá ezek a felek azt állították, hogy a Bizottság azt sem fejtette ki, hogyan jutott arra a következtetésre, hogy a dömpingellenes intézkedés kijátszásának kockázata állna fenn, ha az érintett exportáló gyártók egyéni vámtételt kaptak volna, ami azonban az egyéni elbánás kritériumának mögöttes célja.
- (149) Ami a kijátszás kockázatát illeti ez csak egy a módosítás előtti alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében felsorolt öt kritérium közül. E cikk szerint az exportáló gyártónak mind az öt kritérium teljesítését bizonyítania kell. Ezért legalább egy kritérium nem teljesítése elegendő az egyéni elbánás iránti kérelem elutasításához a többi kritérium teljesülésének vizsgálata nélkül.

A Timberland beszállítója.

- (150) A FESI vitatta a fenti (19) preambulumbekzdésben szereplő állítást, miszerint a Timberland egyik beszállítóját, a General Shoes Limitedet helytelenül kínai beszállítóként tüntették fel a nemzeti bírósághoz benyújtott kérelemben, holott a vállalkozás székhelye Vietnámban volt. A FESI azzal érvelt, hogy a Bizottságnak tovább kellett volna vizsgálnia, és azt állította, hogy a vállalkozást könnyen be lehetett azonosítani kínai vállalkozásként. Kifejtette, hogy bár a vállalkozás egy másik néven szerepelt a mintavételi úrlapon és az eredeti vizsgálatban szereplő piactgazdasági elbánás iránti kérelemben (General Footwear Ltd), a Timberland nemzeti bíróság előtti kérelmében szereplő eltérő vállalatnév (General Shoes Ltd.) a legnagyobb valószínűség szerint fordítási hiba következménye. Ezért a General Footwear Ltd. kínai vállalkozás piactgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmét is értékelni kellett volna.
- (151) A General Footwear Ltd egy vállalatcsoport része, amely Kínában és Vietnámban is rendelkezik kapcsolt vállalkozásokkal. Az eredeti vizsgálatban egy vietnami és egy másik kínai gyártó is nyújtott be piactgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet. A kínai vállalat piactgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmében a név következetesen General Footwear Ltd-ként, kínai cím feltüntetésével szerepel. A vietnami gyártó General Shoes Ltd-ként szerepel. Azonban a vonatkozó piactgazdasági elbánás/egyéni elbánás kérelmezésére szolgáló úrlap sem egyértelmű arra vonatkozóan, hogy a kérdéses vállalkozás valójában kínai vagy vietnami-e. Ezért nem volt ésszerűtlen az a feltételezés, hogy a nemzeti bíróság irataiban említett vállalat valójában vietnami volt.
- (152) Mindenesetre a Bizottság még mindig meg szándékozik vizsgálni a General Footwear Ltd (Kína) piactgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmét. A jó közigazgatás szellemében és annak érdekében, hogy a folyamatban lévő végrehajtási gyakorlat ne húzódjon el szükségtelenül hosszú ideig, az említett értékelés azonban egy különálló jogi aktus tárgya lesz.

A visszatérítés iránti kérelmekhez kapcsolódó érvelés

- (153) Az egyik importőr elismerte, hogy a jelenlegi végrehajtás által érintett egyik exportáló gyártó sem volt beszállítója és ezért úgy vélte, hogy a következtetéseknek nem volt jelentőségük a helyzete szempontjából. Ez a fél azt állította, hogy a jelenlegi végrehajtás következtetései ezért nem szolgálhatnak alapul a nemzeti vámhatósághoz címzett visszatérítési kérelmei elutasítására. Az importőr továbbá azt kérte, hogy a beszállítói piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeit az illetékes belga vámhatóságok által a Bizottsághoz benyújtott dokumentumok alapján vizsgálják ki.
- (154) A fenti kérelemmel kapcsolatban a Bizottság a kínai és vietnami exportáló gyártók által benyújtott egyes, piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek értékelési eljárásának létrehozásáról, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról szóló (EU) 2016/223 bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽⁴⁰⁾ hivatkozik, amely meghatározza az ebben az ügyben követendő eljárást. A rendelet 1. és 2. cikkével összhangban a Bizottság – amint megkapja a megfelelő okmányokat a vámhatóságtól – megvizsgálja a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet.

D. KÖVETKEZTETÉSEK

- (155) A benyújtott észrevételek figyelembevételével és azok vizsgálata után megállapítást nyert, hogy az érintett tizenhárom exportáló gyártó tekintetében a vitatott rendelet alkalmazási időszakára vonatkozóan ismételtelen ki kell vetni a Kínai Népköztársaságra alkalmazandó dömpingellenes maradékvámot.

E. NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

- (156) Az érintett exportáló gyártókat és valamennyi jelentkező felet tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a tizenhárom érintett exportáló gyártó behozatalaira alkalmazandó végleges dömpingellenes vám újbóli kivetését javasolták. A feleknek kijelöltek egy időszakot, amelyen belül e tájékoztatást követően előadhatták észrevételeiket.
- (157) Az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A sportlábbelik, a speciális technológiával készült lábbelik, papucsok és más házicipők és az orrmerevítővel rendelkező lábbelik kivételével végleges dömpingellenes vám kerül bevezetésre a Kínai Népköztársaságból származó és e rendelet II. mellékletében felsorolt exportáló gyártók által előállított, egyes bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező, az alábbi KN-kódok alá tartozó lábbelik behozatalára: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és az ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾, amelyre az 1472/2006/EK tanácsi rendelet és az 1294/2009/EU tanácsi rendelet alkalmazási időszaka során került sor. A TARIC-kódokat e rendelet I. melléklete sorolja fel.

(2) Fogalommeghatározások e rendelet alkalmazásában:

- „sportlábbelik”: az 1719/2005/EK bizottsági rendelet ⁽⁴³⁾ I. mellékletében található, a 64. árucsoporthoz tartozó 1. alszamos megjegyzése alkalmazásában meghatározott lábbelik;
- „speciális technológiával készült lábbelik”: sporttevékenység céljára gyártott olyan lábbelik, amelyek egy- vagy többretegű öntött, de nem direktfröccsöntött, a függőleges és oldalirányú ütések felvételére alkalmas speciális műanyagokból készült talppal rendelkeznek, amelyek műszaki jellegzetességei a gázt vagy folyadékot tartalmazó hermetikus párnázások, az ütéselnyelő vagy -semlegesítő mechanikus alkotórészek és a kis sűrűségű polimer anyagok, amelyek páronkénti CIF-ára legalább 7,5 EUR, és amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;

- „ormerevítővel rendelkező lábbelik”: legalább 100 J⁽⁴⁴⁾ energiának megfelelő ütéssel szemben védelmet nyújtó beépített ormerevítővel rendelkező lábbelik, amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 30 00⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 and ex 6405 10 00;
- „papucs és más házicipő”: az ex 6405 10 00 KN-kód alá tartozó lábbelik.

(3) Az e rendelet II. mellékletében felsorolt exportáló gyártók által gyártott, (1) bekezdésben meghatározott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel 16,5 %.

2. cikk

A 2006. március 27-i 553/2006/EK bizottsági rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket e rendelettel véglegesen beszedik. A dömpingellenes vámok végleges mértékén felül biztosított összegeket elengedik.

3. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. augusztus 18-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

⁽²⁾ HL L 98., 2006.4.6., 3. o.

⁽³⁾ A Tanács 2006. október 5-i 1472/2006/EK rendelete a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 275., 2006.10.6., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2008. április 29-i 388/2008/EK rendelete a Kínai Népköztársaságból származó egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára az 1472/2006/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított ugyanezen termék behozatalára – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül – történő kiterjesztéséről (HL L 117., 2008.5.1., 1. o.).

⁽⁵⁾ HL C 251., 2008.10.3., 21. o.

⁽⁶⁾ A Tanács 2009. december 22-i 1294/2009/EU végrehajtási rendelete a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejáratú felülvizsgálatot követően a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül –, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára kiterjesztett – végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 352., 2009.12.30., 1. o.).

⁽⁷⁾ HL C 295., 2013.10.11., 6. o.

⁽⁸⁾ A Tanács 2014. március 18-i 2014/149/EU végrehajtási határozata a Kínai Népköztársaságból származó és a Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd, a Risen Footwear (HK/Hongkong) Co Ltd és Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló végrehajtási rendeletre irányuló javaslat elutasításáról (HL L 82., 2014.3.20., 27. o.).

⁽⁹⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

- ⁽¹⁰⁾ A Tanács 1995. december 22-i 384/96/EK rendelete az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (HL L 56., 1996.3.6., 1. o.).
- ⁽¹¹⁾ A 97, 193, 99 és 215/86. sz., *Asteris AE és társai és a Görög Köztársaság* kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1988., 2181. o.) 27. és 28. pontja.
- ⁽¹²⁾ A C-415/96. sz., *Spanyolország* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., I-6993. o.) 31. pontja; a C-458/98. P. sz., *Industrie des Poudres Sphériques* kontra Tanács ügyben hozott ítélet (2000., I-8147. o.) 80–85. pontja; a T-301/01. sz., *Alitalia* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (2008., II-1753. o.) 99. és 142. pontja; a T-267/08. és T-279/08. sz., *Région Nord-Pas de Calais* kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (2011., II-0000. o.) 83. pontja.
- ⁽¹³⁾ A C-415/96. sz., *Spanyolország* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., I-6993. o.) 31. pontja; a C-458/98. P. sz., *Industrie des Poudres Sphériques* kontra Tanács ügyben hozott ítélet (2000., I-8147. o.) 80–85. pontja.
- ⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. június 13-i 765/2012/EU rendelete az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 237., 2012.9.3., 1. o.).
- ⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. június 13-i 765/2012/EU rendeletének 2. cikke szerint a módosító rendelet által bevezetett változtatások csak a rendelet hatálybalépését követően indított vizsgálatokra vonatkoznak. A szóban forgó vizsgálat megindítására azonban 2005. július 7-én került sor (HL C 166., 2005.7.7., 14. o.).
- ⁽¹⁶⁾ A C-458/98. P. sz., *Industrie des Poudres Sphériques* kontra Tanács ügyben hozott ítélet (2000., I-8147. o.).
- ⁽¹⁷⁾ A C-249/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 42. pontja és a C-247/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 36. pontja.
- ⁽¹⁸⁾ Értesítés a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1472/2006/EK tanácsi rendeletre vonatkozó C-659/13. és C-34/14. sz., *C&J Clark International Limited és Puma SE* egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról (HL C 101., 2016.3.17., 13. o.).
- ⁽¹⁹⁾ Össze kell hasonlítani a többi esetet is, amelyre vonatkozóan a visszamenőleges alkalmazás megengedett az alaprendelet 8. cikkében (kötelezettségvállalás megszegése) és a 14. cikkének (5) bekezdésében (az intézkedések kijátszása) amelyek olyan helyzetekre is vonatkoznak, ahol az árukat a vámok kivetése előtt helyezték szabad forgalomba.
- ⁽²⁰⁾ A 270/84. sz., *Licata* kontra ESC ügy (EBHT [1986] 2305. o., 31.pont), A C-60/98. sz., *Butterfly Music* kontra CEDEM (EBHT [1999] 1-3939. o., 24. pont); A 68/69. sz., *Bundesknappschaft* kontra Brock ügy, (EBHT [1970] 171. o., 6. pont); Az 1/73. sz., *Westzucker GmbH* kontra *Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker* (EBHT [1973] 723. o., 5. o.); 143/73. sz., *SOPAD* kontra *FORMA a.o.* ügy, (EBHT [1973] 1433. o., 8. pont); A 96/77. sz. *Bauche* ügy (EBHT [1978] 383. o. 48. pont); A 125/77. sz., *Koninklijke Scholten-Honig NV* kontra *Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten* ügy, (EBHT [1978] 1991. o., 37. pont); A 40/79. sz., *P* kontra *Bizottság* ügy, (EBHT [1981] 361. o., 12. pont); A T-404/05. sz., *Görögország* kontra *Bizottság* ügy, (EBHT [2008] II-272. o., 77. pont); A C-334/07 P. sz., *Bizottság* kontra *Freistaat Sachsen* ügy (EBHT [2008] 1-9465. o., 53. o.).
- ⁽²¹⁾ A T-176/01. sz., *Ferrière Nord* kontra *Bizottság* ügy (EBHT [2004] 11-3931. o., 139. pont); A C-334/07 P. sz., *Bizottság* kontra *Freistaat Sachsen* ügy (EBHT [2008] 1-9465. o., 53. o.).
- ⁽²²⁾ A C-169/95. sz., *Spanyolország* kontra *Bizottság* ügy, (EBHT [1997] I-135. o., 51–54. pont); A T-116/01. sz., és T-118/01. sz., *P&O European Ferries (Vizcaya) SA* kontra *Bizottság* egyesített ügyek, (EBHT [2003] II-2957. o., 205. pont).
- ⁽²³⁾ A C-34/92. sz., *GruSa Fleisch* kontra *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* ügyben hozott ítélet (EBHT 1993., I-4147. o.) 22. pontja. Azonos, illetve hasonló megfogalmazás szerepel például a 212–217/80. sz., *Meridionale Industria Salumi a.d.* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1981., 2735. o.) 9. és 10. pontjában; a 21/81. sz. *Bout*-ügyben hozott ítélet (EBHT 1982., 381. o.) 13. pontjában; a T-42/96. sz., *Eyckeler & Malt* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., 11-401. o.) 53. és 55–56. pontjában; valamint a T-180/01. sz., *Euroagri* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2004., II-369. o.) 36. pontjában.
- ⁽²⁴⁾ A C-337/88. sz. *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-1. o.) 13. pontja.
- ⁽²⁵⁾ A 245/81. sz. *Edeka* kontra *Németország* (EBHT 1982., 2746. o.) ügyben hozott ítélet 27. pontja.
- ⁽²⁶⁾ A T-299/05. sz., *Shanghai Exceli M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision* kontra *Tanács* ügyben hozott ítélet (EBHT 2009., II-565. o.) 116–146. pontja.
- ⁽²⁷⁾ A C-141/08. P. sz., *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd* kontra *Tanács* ügyben hozott ítélet (EBHT 2009., I-9147. o.) 94. és azt követő pontja.
- ⁽²⁸⁾ A T-320/13. sz., *Delsolar* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítélet (2014., II-0000. o.) 40–67. pontja.
- ⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1168/2012/EU rendelete az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 344., 2012.12.14., 1. o.).

- ⁽³⁰⁾ HL L 201., 2001.7.26., 10. o., (6) preambulumbekzdés.
- ⁽³¹⁾ HL L 82., 2014.3.20., 27. o.
- ⁽³²⁾ A C-138/09. sz. *Todaro* ügyben hozott ítélet (EBHT 2010., I-4561. o.).
- ⁽³³⁾ A T-167/94. sz., *Nölle kontra Tanács és Bizottság* ügyben hozott ítélet (1995., II-2589. o.) 62. és 63. pontja.
- ⁽³⁴⁾ Lásd például a T-221/05. sz. *Huvis kontra Tanács* EBHT 2008., II-124. o. és a T-249/06. sz. *Interpipe Nikopolsky kontra Tanács* EBHT 2009., II-303. o. ügyeket. A teljesség kedvéért, az alábbi magyarázatok bizonyulhatnak hasznosnak: A T-107/08. sz. *ENRC kontra Tanács* ügyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem került sor dömpingre vagy legalábbis a megállapított dömpingkülönbözöt alacsonyabb, mint a vitatott rendeletben kiszámított érték, és ezért teljes mértékben megsemmisítette a vitatott tanácsi rendeletet (T-107/08. sz. *ENRC kontra Tanács* EBHT 2011., II-8051. o., 67–70. pontja). Amikor a Bizottság alkalmazta a Törvényszék által előírt módszert, kiderült, hogy nem került sor dömpingre és kár sem keletkezett. A Bizottság ezért elállt a vizsgálat hivatalos folytatásától. A Bíróság által a C-351/04. sz. *Ikea* (C-351/04. sz. *Ikea* EBHT 2007., I-7723. o.) ügyben hozott ítéletben a Bíróság részben érvénytelennek nyilvánította a tanácsi rendeletet, nevezetesen oly mértékben, hogy a vámot az úgynevezett „nullázás” módszerére hagyatkozva számították ki. Az intézmények a nullázás alkalmazása nélkül már egy korábbi szakaszban újraszámolták a vámot a WTO Fellebbezési Testületének döntéshozatalát követve, és úgy találták, hogy nem került sor dömpingre, ezért intézkedések bevezetése nélkül lezárták a vizsgálatot (illetve az új vámtételt nullában határozták meg). (A 2002. január 28-i 160/2002/EK tanácsi rendelet az Egyiptomból, Indiából és Pakisztánból származó pamut ágynemű importjára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 2398/97/EK tanácsi rendelet módosításáról és a Pakisztánból származó importokra vonatkozó eljárás megszüntetéséről, HL L 26., 2002.1.30., 2. o.). A T-498/04. sz. *Zhejiang Xinan Chemical Group kontra Tanács* (T-498/04. sz. *Zhejiang Xinan Chemical Group kontra Tanács* EBHT 2009., I-1969.) ügyben a Tanács fellebbezést nyújtott be. A megsemmisítés abban az időpontban lépett hatályba, amikor a Bíróság meghozta ítéletét a (C-337/09. P. sz. *Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Group* EBHT 2012., I-0000. o.) fellebbezés ügyében, amelyre 2012. július 19-én került sor. A szóban forgó ítéletben a Törvényszék – a Bíróság által megerősítve – úgy találta, hogy a Bizottságnak és a Tanácsnak piacgazdasági elbánásban kellett részesíteniük a kérelmezőt, amely az egyetlen, az érintett terméket a vizsgálati időszak során exportáló kínai vállalat volt. Abban az esetben – a jelen esettel ellentétben – a Bizottság és a Tanács ténylegesen elvégezte a piacgazdasági elbánás iránti kérelem elemzését és a kérelmet megalapozatlannak nyilvánította, ezért elutasította. Az uniós bíróságok úgy vélik, hogy a kérelem – a Bizottság és a Tanács által kifejezett vélemény ellenére – valóban megalapozott volt, és ezért a rendes értéket a *Zhejiang Xinan Chemical Group* által benyújtott adatok alapján kellett kiszámítani. A Bizottság normál esetben folytatta volna az eljárást, hogy javaslatot tehesen a Tanácsnak a vám jövőbeli kivetéséről. A jelen esetben azonban a Bizottság (az 1683/2004/EK tanácsi rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetésének felfüggesztéséről szóló, 2009. május 14-i 2009/383/EK bizottsági határozat, HL L 120., 2009.5.15., 20. o.) és a Tanács (a Kínai Népköztársaságból származó glifoszát behozatalára az 1683/2004/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vám felfüggesztésének meghosszabbításáról szóló, 2010. február 11-i tanácsi végrehajtási rendelet, HL L 40., 2010.2.13., 1. o.) 2009-ben és 2010-ben úgy határozott, hogy felfüggeszti a dömpingellenes vámot annak alkalmazhatósági időtartamának végéig, 2010. szeptember 30-ig, tekintve, hogy a kár valószínűleg nem folytatódna az uniós gazdasági ágazat magas haszonszintje miatt. Ennélfogva nem volt szükség az eljárás folytatására a vám jövőbeli kivetése szempontjából. Arra sem terjedt ki az alkalmazási kör, hogy a vám múltbéli újbóli kivetése érdekében folytassák az eljárást. A mostani esettel ellentétben nem volt mintavétel. A *Zhejiang Xinan Chemical Group* volt tulajdonképpen az egyetlen exportáló gyártó, aki a vizsgálati időszak során értékesített az uniós piacon. Mivel a Bizottságnak és a Tanácsnak piacgazdasági elbánásban kellett volna részesítenie a *Zhejiang Xinan Chemical Groupot*, az uniós bíróságok érvénytelenítették a dömping megállapítását. A T-348/05. sz., *JSC Kirovo-Chepetsky kontra Tanács* (T-348/05. sz., *JSC Kirovo-Chepetsky kontra Tanács* EBHT 2008., II-159. o.) ügy rendkívül különleges ügy. A Bizottság az uniós gazdasági ágazat kérésére részleges időközi felülvizsgálatot indított és ebből adódóan egy eltérő termék bevonása révén kibővítette az érintett termékek alkalmazási körét. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem lehetett ily módon eljárni, de arra szükség volt, hogy külön vizsgálatot indítsanak a hozzáadott termékre vonatkozóan. A jogerős uniós jog általános alapelvének megfelelően a megsemmisítést követően az intézmények nem rendelkeztek hatáskörrel részleges időközi felülvizsgálat folytatására.
- ⁽³⁵⁾ Lásd például a Kínai Népköztársaságból és Szaúd-Arábiából származó poliészter vágott szálak behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Koreai Köztársaságból származó poliészter vágott szálak behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 2852/2000/EK rendelet módosításáról, továbbá a Tajvanról származó ilyen behozatalra vonatkozó dömpingellenes eljárás lezárásáról szóló 428/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. május 18-i 412/2009/EK tanácsi rendeletet, HL L 125., 2009.1.25., 1. o. (a *Huvis*-ügynek való megfelelés); A Tanács 2012. június 21-i 540/2012/EU végrehajtási rendelete a Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 954/2006/EK rendelet módosításáról, HL L 165., 2012.6.26., 1. o. (*Interpipe Nikopolsky*-ügynek való megfelelés).

- (³⁶) Lásd például a C-338/10. sz. *Gruenwald Logistik Services* ügyet (EBHT 2012., I-0000. o.) és a vámoknak a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló 158/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelettel történő ismételt kivetését (HL L 49., 2013.2.22., 29. o.). Lásd még a következő példákat is: A T-158/10. sz. *Dow* kontra *Tanács* ügyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn a dömping folytatódásának valószínűsége (T-158/10. sz. *Dow* kontra *Tanács* ügy, EBHT 2012., II-0000. o. 47. és 59. pontja). A T-107/04. sz., *Aluminium Silicon Mill Products* kontra *Tanács* ügyben a Törvényszék úgy találta, hogy nem állt fenn ok-okozati összefüggés a dömping és az okozott kár között (T-107/04. sz., *Aluminium Silicon Mill Products* kontra *Tanács* ügy, EBHT 2007., II-672. o., 116. pontja). A jogerős uniós jog általános elve szerint a Bizottságot és a Tanácsot kötik az uniós bíróságok megállapításai, amennyiben azok a rendelkezésükre álló tények alapján a dömpingre, az okozott kárra, az ok-okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozóan végleges következtetéseket tudnak levonni. A Bizottság és a Tanács ezért nem térhet el az uniós Bíróság megállapításaitól. Ilyen helyzetben a vizsgálatot az uniós bíróságok ítélete alapján lezárják, ami a végleges következtetést vonja le, hogy az uniós gazdasági ágazat panasza jogilag megalapozatlan. Az említett két ítéletet követően ezért a Bizottságnak és a Tanácsnak nem kellett folytatnia a vizsgálatot, amiért további lépésekre nem került sor ezen ítéleteket követően.
- (³⁷) A 199/82. sz. *San Giorgio* ügyben hozott ítélet (EBHT 1983., 3595. o.) 13. pontja.
- (³⁸) A Tanács 2006. október 5-i 553/2006/EK rendelete a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 98., 2006.4.6., 3. o.).
- (³⁹) A Tanács 2006. október 5-i 1472/2006/EK rendelete a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 275., 2006.10.6., 1. o.).
- (⁴⁰) HL L 41., 2016.2.18., 3. o.
- (⁴¹) A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2006. október 17-i 1549/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 301., 2006.10.31., 1. o.) alapján 2007. január 1-jével az ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 és ex 6403 99 05 KN-kódok lépnek ezen KN-kód helyébe.
- (⁴²) A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2005. október 27-i 1719/2005/EK bizottsági rendelet (HL L 286., 2005.10.28., 1. o.) rendelkezései szerint. Az érintett termékek körét az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő termékleírás, valamint a megfelelő KN-kódok termékleírásának együttese határozza meg.
- (⁴³) HL L 286., 2005.10.28., 1. o.
- (⁴⁴) Az ütéssel szembeni védelem mérésére az EN345 vagy EN346 európai szabványok szerint kerül sor.
- (⁴⁵) A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2006. október 17-i 1549/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 301., 2006.10.31., 1. o.) alapján 2007. január 1-jével az ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 és ex 6403 99 05 KN-kódok lépnek ezen KN-kód helyébe.
-

I. MELLÉKLET

Az 1. cikkben meghatározott, bőr, mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrészrel rendelkező lábbelikre vonatkozó TARIC-kódok

a) 2006. október 7-től:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 és 6405 10 00 80

b) 2007. január 1-jétől:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 és 6405 10 00 80

c) 2007. szeptember 7-től:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 és 6405 10 00 89

II. MELLÉKLET

Exportáló gyártók jegyzéke

Az exportáló gyártó neve	TARIC-kiegészítő kód
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd.	A999
Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd.	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd.	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd.	A999
Win Profile Industries Ltd	A999